Proletari din toate ţările uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 486
Marţi 23 decembrie 1958

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R.

Pentru îndeplinirea măreţelor sarcini trasate de partid

Vor lărgi suprafeţele cultivate cu sfeclă de zahăr

In acest an gospodă- iile colective din regiunea Constanţa au cultivat cu sfeclă de zahăr o suprafaţă de .950 de hectare. Ca urmare a respectării regulilor agrotehnice, multe gospodării colective au obţinut producţii mari de sfeclă de zahăr.

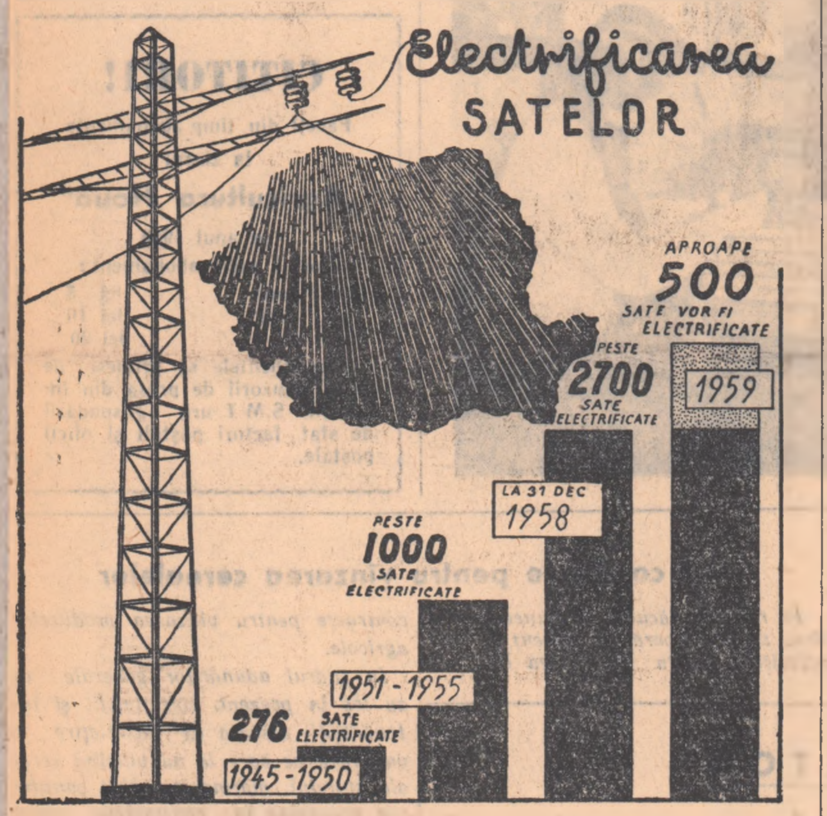
Pornind de la faptul că în regiunea Constanţa există condiţii prielnice pentru extinderea acestei culturi şi în special pe terenurile din lunca Dunării şi pe marginea lacurilor şi bălţilor dobrogene, — cultivatorii au hotărît să mărească în anul viitor suprafaţa cultivată cu sfeclă de zahăr pînă la 5.800 hectare. In toamna aceasta terenurile destinate culturii sfeclei de zahăr au fost arate adînc, iar pe unele suprafeţe colectiviştii au transportat importante cantităţi de îngrăşăminte naturale.

*

In anul 1958, sfecla de zahăr a adus colectiviştilor din regiunea Oradea, un venit de 30.000.000 lei, peste 60 de vagoane de zahăr, precum şi aproape 3.300 vagoane de borhot. Multe gospodării colective ca cele din Sintana, Salonta, Mădăraş şi altele, au realizat pe fiecare hectar cultivat cu sfeclă de zahăr un venit de 13.000-14.000 lei.

Experienţa anilor trecuţi dovedeşte că în regiunea Oradea sînt condiţii favorabile pentru extinderea culturii sfeclei de zahăr, asigurîndu-se începînd din anul viitor o producţie de 20.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar.

Anul viitor, în această regiune, cultura sfeclei de zahăr se va extinde pe o suprafaţă de 11.600 hectare faţă de 8.300 cît a fost în acest an.

In grija pentru ridicarea ţărănimii muncitoare din înapoierea în care a fost ţinută de capitalişti şi moşieri, partidul şi guvernul nostru acordă o atenţie deosebită acţiunii de electrificare a satelor, aşa încît aceasta să ţină pas cu dezvoltarea generală a satelor noastre, cu transformarea socialistă a agriculturii.

DEZVOLTĂ CULTURA FLORII-SOARELUI

● 1.553 kg floarea-soarelui în medie la ha ● Seceta a fost învinsă ● 90 de tone predate statului peste plan ● Cîteva măsuri de viitor

Lîngă Ciulniţa se întind pe mii de hectare pămînturile gospodăriei de stat Dragalina. O puternică unitate agricolă socialistă, care s-a făcut tot mai mult cunoscută în ultima vreme datorită rezultatelor bune obţinute în producţie, în ciuda condiţiilor aspre de climă ale Bărăganului.

Să luăm bunăoară, cazul anului acestuia, şi să vorbim despre cultura florii-soarelui, plantă pe a cărei dezvoltare trebuie să se pună mare preţ în viitor. Scriptele gospodăriei arată că în anul acesta au fost livrate statului, peste plan, 90 de tone de seminţe de floarea-soarelui de bună calitate. Aceasta datorită faptului că în loc de 1.100 kg la ha, producţia medie planificată, au fost realizate 1.553 kg la ha, pe o suprafaţă de 200 de ha.

„Lupta neîntreruptă pentru păstrarea apei în pămînt, iată în mare secretul obţinerii unor recolte bogate în Bărăgan." Aceste cuvinte le-am auzit de la toţi muncitorii şi tehnicienii gospodăriei cu care am stat de vorbă.

— Dacă n-am fi dat atenţie mare agrotehnicii şi îndeosebi lucrărilor solului, n-am fi izbutit să ajungem la acest rezultat — mi-a spus tov. ing. Negruţ. Floarea-soarelui a fost cultivată numai în ogor de toamnă, făcut din vreme, la adîncimea de 23—25 cm. Primăvara ogoarele au fost grăpate pentru a se sfărîma crusta formată şi a se distruge buruienile, iar înainte de semănat s-a discuit terenul. Timpul semănatului joacă un rol însemnat în obţinerea unei recolte sporite la floarea-soarelui. Această lucrare am executat-o de timpuriu, în mustul zăpezii, pentru a înlesni încolţirea şi răsărirea plantelor în bune condiţii. Merită să fie arătată strădania depusă de tractoriştii Roşca Constantin şi Dinu Mircea care au făcut lucrări de calitate, însămînţînd plantele în rînduri drepte. Datorită acestui fapt, lucrările de întreţinere a culturii au fost executate numai mecanic. După răsărire, s-a dat o praşilă mecanică între rînduri, urmată de una manuală pe rînd; odată cu aceasta din urmă s-a făcut răritul, lăsîndu-se circa 30.000 de plante la hectar. Au mai fost aplicate apoi două praşile mecanice.

N-au fost neglijate nici celelalte măsuri cerute de cultura florii-soarelui. Au fost îngropate în pămînt, pe anumite porţiuni toamna odată cu arătura adîncă, iar pe altele înainte de semănat, cîte 200 kg superfosfat la hectar. S-a folosit de asemenea, numai sămînţa din valorosul soi VNIIMK. In primăvară a fost combătut pe cale chimică atacul de Tanymechus. In timpul perioadei de vegetaţie s-a făcut pe o parte din suprafaţă şi polenizarea artificială suplimentară.

„Că agrotehnica şi nu timpul hotărăşte soarta recoltei — mi-a spus în continuare tov. ing. Negruţ — a dovedit-o faptul că la secţia Cosimbeşti, am obţinut anul acesta pe 53 ha, 1.850 kg la ha producţie-marfă, condiţionată. Cu alte cuvinte producţia medie brută a atins aproape 2000 kg la ha. Explicaţia este următoarea: Acest teren a fost muncit an de an în condiţii agrotehnice corespunzătoare".

*

Pentru a sprijini îndeplinirea sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, muncitorii şi tehnicienii gospodăriei de stat Dragalina sînt hotărîţi să dezvolte în anul viitor cultura florii-soarelui, punînd accentul pe mărirea producţiei la unitatea de suprafaţă. Baza necesară obţinerii unei recolte sporite a fost pusă încă din toamna aceasta: întreaga suprafaţă destinată culturilor de primăvară, a fost arată adînc. Totodată s-au încorporat în pămînt 2.500 tone de gunoi de grajd şi o cantitate însemnată de îngrăşăminte chimice. In prezent se continuă transportul bălegarului. Gospodăria şi-a asigurat, de asemenea, seminţele necesare, îngrăşămintele chimice, insecticidele etc. Se intenţionează ca în anul viitor să se aplice la floarea-soarelui, pe lîngă măsurile agrotehnice de bază şi îngrăşăminte chimice faziale (azotat de amoniu). Bine pregătiţi, muncitorii şi tehnicienii gospodăriei de stat Dragalina păşesc în anul ce se apropie cu hotărîrea de a da statului pe lîngă alte produse şi o cantitate cît mai sporită de seminţe de floarea soarelui.

Ing. N. FLORIAN

PRIMIRE FRĂŢEASCĂ

De curînd, ultimele familii de ţărani muncitori din comuna Tomnatic, raionul Sînnicolaul Mare au intrat în gospodăria colectivă.

In fotografie: noul colectivist Emil Lupşa primit în gospodărie cu flori aduse de pionierii din Tomnatic.

NOI OGOARE UNITE

RAIONUL HUŞI complet cooperativizat

După raioanele Murgeni, Negreşti şi Vaslui, Huşiul a devenit cel de al patrulea raion complet cooperativizat din regiunea Iaşi.

Convingîndu-se că munca în gospodăria colectivă şi întovărăşirea agricolă este mai spornică, că numai astfel îşi pot făuri o viaţă tot mai bună, 24.296 familii de ţărani muncitori şi-au unit cele 46.986 de hectare în 19 gospodării colective şi 105 întovărăşiri agricole.

De bună seamă că rezultatele obţinute de gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole mai vechi din raionul Huşi, au îndemnat pe ultimele familii de ţărani să intre şi ele în marea familie a celor care lucrează pămîntul în comun cu mijloace mecanizate. Nu fără interes au privit ţăranii muncitori care au făcut vizite la gospodăriile colective că membrii acestora au realizat venituri însemnate. Astfel, ei au văzut că colectivistul Crăciun Ion din Tîrzii, de pildă, a primit anul acesta 4.150 kg porumb, 1.600 kg grîu, 700 kg floarea-soarelui, 60 kg brînză, 1.000 kg legume şi alte produse, precum şi suma de 8.000 de lei. De asemenea, ţăranii muncitori care au făcut vizite la gospodăria colectivă din Oţetoaia, au luat cunoştinţă că membrii acestei gospodării au obţinut în anul acesta, cu toată seceta care a fost, cîte 1.350 kg grîu, 3.800 kg porumb, 1.500 kg floarea-soarelui în medie la hectar, producţie care întrece cu aproape 50 la sută pe cea obţinută de ţăranii din sectorul individual. La fel, gospodăria colectivă din Gugeşti a obţinut 5.700 kg de porumb la hectar şi 1.300 kg de grîu la ha.

Datorită cîştigurilor de pe urma muncii în comun, colectiviştii şi întovărăşiţii din comunele raionului Huşi şi-au construit numai în acest an peste 1.500 de case.

Recoltele şi veniturile realizate de unităţile agricole socialist-cooperatiste, cîştigurile colectiviştilor şi întovărăşiţilor, precum şi largile perspective de belşug şi bunăstare pe care le deschide munca în comun pe tarlale unite, cu ajutorul S.M.T.-ului, au făcut ca toţi ţăranii muncitori din comunele şi satele raionului Huşi să fie cuprinşi de acum înainte în sectorul socialist-cooperatist al agriculturii.

„Urmînd pilda vecinilor"

An de an, munca colectiviştilor din Ghimbav, regiunea Stalin, precum şi succesele lor au atras atenţia ţăranilor muncitori din afara gospodăriei colective. Aşa că dacă pentru unii nu era destul de clar pînă la un timp faptul că munca în comun, în gospodăria colectivă, este aducătoare de venituri cu mult mai mari decît în sectorul individual, n-a fost totuşi greu pînă la urmă ca tot mai mulţi vecini de ai colectiviştilor să le urmeze pilda, să intre în gospodăria colectivă.

Au văzut aceşti oameni recoltele colectiviştilor, fermele de animale, veniturile crescînd de la an la an, şi s-au convins că în gospodăria colectivă perspectivele pentru un trai îmbelşugat sînt negrăit de mari şi că locul lor nu este decît acolo, în marea familie a colectiviştilor.

N-a rămas neobservat faptul că în acest an colectiviştii din Ghimbav au obţinut la grîu, bunăoară, o producţie de peste 1.600 kg. la hectar, că în cursul anului — datorită contractărilor cu statul şi valorificărilor prin cooperativă — gospodăria a dat colectiviştilor patru avansuri băneşti, revenindu-le de fiecare dată cîte 5 lei pentru fiecare zi-muncă. Acum, la împărţirea veniturilor, colectivistului Virgil Păzitoru, de exemplu, i se cuvin pe lîngă alte produse, pentru cele 457 zile-muncă, aproape 5.500 lei, 1.200 kg. grîu, 4.570 kg. cartofi etc. Ca el mai sînt mulţi colectivişti harnici: Wili Rausch, Paraschiva Bălan, Virginia Dobreanu cu soţul, şi alţii.

Cum ochii nu mint, oamenii văzînd că treaba merge fain (cum zic ardelenii) în gospodăria colectivă, ei s-au sfătuit (44 la număr) să înainteze cereri de înscriere. Zis şi făcut. Colectiviştii din Ghimbav, strînşi în adunarea generală, au aprobat de curînd intrarea acestora în rîndurile lor. Ei au adus în marea tarla a gospodăriei colective suprafaţa de circa 180 hectare. Şi în fine, alte 44 familii vecine de ale colectiviştilor, printre care se numără ţăranii muncitori Dumitru Poenar, Gheorghe Bobinca, Ioan Micu — toţi cu cîte 5 hectare — au adresat cereri de intrare în gospodăria colectivă din Ghimbav.

Adunarea colectiviştilor, fireşte, îi va primi cu drag, cunoscîndu-i pe toţi de oameni harnici şi hotărîţi la treabă.

O iniţiativă lăudabilă

Din iniţiativa sfatului popular comunal, cu sprijinul tehnic şi material dat de către staţiunea experimentală agricolă I.C.A.R., în raza comunei Studina s-a început de curînd construirea unui dig pentru crearea unui bazin de retenţie care va permite irigarea culturilor pe o suprafaţă de circa 70 de hectare. Lucrarea se află într-un stadiu destul de avansat şi este executată numai prin muncă voluntară. Zilnic iau parte la muncă 60—70 de oameni şi 40—50 de atelaje. Pînă zilele trecute fuseseră căraţi pe dig peste 4.100 m.c. de pămînt.

Printre cei mai harnici în munca de realizare a acestei valoroase iniţiative locale sînt comuniştii Voicu Gheorghe, Nemoianu Paraschiv, Bărboi Tudor, precum şi alţi ţărani muncitori ca Truică Toma, Gîsculescu Constantin şi Ştefan Stancu.

Acţiuni ce trebuie continuate

Una din lucrările de bază necesară obţinerii unor recolte bogate la culturile de primăvară este arătura adîncă de toamnă. Lucrat astfel pămîntul îşi îmbunătăţeşte structura şi îşi măreşte putinţa de a înmagazina şi păstra o cantitate de umezeală cît mai sporită. Pe de altă parte arătura de toamnă ajută la distrugerea buruienilor şi dăunătorilor şi înlesneşte executarea lucrărilor agricole de primăvară.

Numeroasele experienţe făcute de cercetătorii din agricultură dovedesc rolul important pe care îl are arătura adîncă în mărirea recoltelor. Astfel, la staţiunea experimentală I.C.A.R. Băneasa, porumbul semănat în arătură de toamnă a dat, mai mulţi ani în şir, un spor de 400 kg la ha faţă de cel semănat în arătura de primăvară.

Deşi ne aflăm la sfîrşitul lui decembrie, vremea se menţine încă favorabilă executării lucrărilor în cîmp. Acest fapt a permis ca în unele regiuni să se continue arăturile adînci de toamnă, desţelenirile, transportul gunoiului şi celelalte munci de sezon. Ţinînd seama de timpul prielnic, este necesar ca regiunile rămase în urmă cu arăturile adînci de toamnă (Galaţi, Ploeşti, Suceava şi Iaşi) să ia măsuri în vederea terminării grabnice a acestei lucrări. Se cere de asemenea grăbit şi ritmul desţelenirilor. Transportul gunoiului la cîmp trebuie continuat cu intensitate pentru a se asigura astfel îngrăşarea terenurilor destinate culturii sfeclei de zahăr, florii-soarelui, legumelor, porumbului etc.

O măsură deosebit de importantă pentru obţinerea unor recolte bogate în anul viitor la sfecla de zahăr şi floarea-soarelui este alegerea terenurilor ce urmează a fi cultivate cu aceste plante. Această acţiune trebuie impulsionată îndeosebi în regiunile Bucureşti, Piteşti, Craiova şi Hunedoara. Organele sfaturilor populare împreună cu cele ale întreprinderilor contractante sînt datoare să-şi intensifice munca astfel încît identificarea terenurilor destinate sfeclei de zahăr şi florii-soarelui şi contractarea acestor culturi să fie terminate la datele stabilite.

Pregătirea temeinică a utilajului agricol în centrul atenţiei mecanizatorilor

Organizarea muncii — cheia succeselor

In aceste zile pe întreaga rază de activitate a S.M.T.-ului Tecuci, regiunea Galaţi, rar mai întîlneşti tractoarele la lucru. Se lucrează doar la desfundatul terenului în vederea plantărilor de vii (cum ar fi bunăoară la întovărăşirea viticolă de curînd înfiinţată în satul Braniştea). Timpul neprielnic executării muncilor agricole, datorită solului îngheţat, a făcut ca majoritatea brigăzilor de tractoare să se retragă în atelierul staţiunii unde potrivit graficului, intră în reparaţii.

Ceea ce îţi atrage atenţie de cum intri în atelierul mecanic, al S.M.T.-ului Tecuci, este buna organizare a muncii de reparaţii. In hala mare şi spaţioasă a atelierului, nu o să vezi lucrîndu-se decît la şasiuri şi montaj. Alte organe parcă nici n-ar mai avea tractorul. Constaţi astfel că la chiulase şi motoraşe de pornire se lucrează într-o cameră separată, pompele de injecţie în alta, la fel radiatoarele şi capotajele, instalaţia electrică etc. In hală nu-ţi mai fereşti ochii de sudura electrică, ca pînă mai anul trecut, nu-ţi astupi urechile de zgomotul făcut cu prilejul rodării motoarelor. Atît sudura cît şi rodajul au fost instalate în alte încăperi. Toate acestea dovedesc pe lîngă grija conducerii staţiunii (director Anton Tvardoclib) pentru sănătatea mecanizatorilor, şi faptul că sectorul mecanic (şef mecanic ing. C. Popescu) a făcut o justă repartiţie a spaţiului tehnologic al atelierului. Astfel, diferitele operaţii din procesul de reparaţie îşi urmează drumul firesc: de la spălare, degresare, demontaj, reparare şi apoi spre rodaj, organele tractorului trec la montajul general şi în sfîrşit la recepţionare.

Buna repartiţie a spaţiului tehnologic a permis ca procesul de reparaţii să se desfăşoare după metoda pe ansamble şi subansamble în cadrul a 12 posturi specializate. Metoda ansamblelor permite mecanizatorilor să-şi ridice calificarea profesională, reparaţiile se execută mai repede, de mai bună calitate şi la un preţ de cost redus.

La fel s-a procedat şi cu maşinile agricole şi anexele de exploatare, reparării cărora li s-a acordat aceeaşi atenţie ca şi tractoarelor. Au fost organizate, de pildă, posturi speciale pentru reparatul plugurilor, semănătorilor, grapelor etc.

Dar pentru ca organizarea temeinică a muncii să dea roadele scontate, conducerea staţiunii a întocmit şi un plan operativ defalcat pe decade. Planul decadal atrage atenţia dacă repararea utilajului se face în ritmul planificat sau este în întîrziere, dînd astfel posibilităţi conducerii să ia măsuri pentru îndreptarea lucrurilor. Intr-o scurtă trecere în revistă pe la posturile „cheie" din atelier, (ambielaj, chiulase, pompe injecţie, cutie viteză, rodaj şi montaj motoare) am putut constata că harnicii mecanici Coman Dumitru, Donţu, Andrei, Rotaru Dumitru, Mîndrescu Vasile, Stan Ion şi Vandra Dumitru îşi realizează şi chiar îşi depăşesc zi de zi planul ce le revine.

„Acordînd organizării muncii o atenţie deosebită, îmi spunea tov. ing. C. Popescu, noi am reparat şi recepţionat 12 tractoare (dintre care 6 cu reparaţii generale şi capitale), 7 semănători, 10 pluguri, 3 cultivatoare şi cîte 2 remorci cisterne, remorci de tractor şi vagoane-dormitor. Planul pe luna decembrie va fi depăşit printre altele, cu cel puţin 4 tractoare, 4 semănători, 5 pluguri şi 3 cultivatoare".

Bunele rezultate dobîndite de mecanizatorii de la S.M.T. Tecuci, încă din primele zile de lucru, dovedesc încă odată că buna organizare a procesului de reparaţii, este într-adevăr cheia succeselor.

I. LEŞEANU

Mărirea producţiei de lînă fină şi semifină — sarcină importantă

Pentru acoperirea în mare parte a necesarului de lînă din producţia internă, documentele Plenarei Comitetului Central al P.M.R. din 26—28 noiembrie a.c. subliniază necesitatea creşterii şeptelului de oi şi a îmbunătăţirii raselor de ovine în aşa fel încît în următorii 3—4 ani numărul oilor cu lînă fină şi semifină să ajungă la circa 50 la sută din total.

Spre a informa pe cititorii noştri asupra măsurilor ce se vor lua în vederea îndeplinirii acestei sarcini, am adresat cîteva întrebări tov. Ion Fodor, director general în M.A.S.

Interviul nostru cu tov. ION FODOR,
director general al Direcţiei generale a organizării producţiei animale din M.A.S.

INTREBARE: In expunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, s-a trasat ca sarcină principală creşterea şi ameliorarea şeptelului ovin în aşa fel, încît să se poată acoperi în următorii ani necesarul de lînă din producţia internă. Vă rugăm să ne spuneţi cîteva cuvinte despre felul în care se va dezvolta în următorii ani efectivul de ovine şi îndeosebi al celor cu lînă fină şi semifină?

RASPUNS: Inainte de a vorbi despre dezvoltarea creşterii oilor în perioada următorilor 3—4 ani, vreau să fac unele precizări cu privire la factorii care condiţionează îndeplinirea acestei sarcini. Se ştie că chezăşia obţinerii unor cantităţi de lînă sporite şi de calitate superioară este mărirea efectivului de ovine, aparţinînd raselor ameliorate şi amelioratoare, ce au productivitate ridicată.

Dacă din punct de vedere al numărului de ovine situaţia prezentă este oarecum satisfăcătoare, referindu-ne însă la calitatea acestui material, trebuie să arătăm că faţă de nevoile actuale ale economiei naţionale nu putem fi mulţumiţi cu producţia de lînă obţinută.

Această stare de lucruri determină, aşa cum a arătat tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara din 26—28 noiembrie 1958, necesitatea de a se importa anual cantităţi însemnate de lînă, în loc ca aceasta să fie produsă în ţară, iar din import să aducem alte materiale şi utilaje necesare.

Efectivul actual de 10.374.000 ovine din care cele cu lînă fină şi semifină reprezintă un procent de numai 36,2 la sută, restul de 63,8 la sută fiind cu lînă groasă, nu este în măsură să satisfacă nevoile crescînde ale industriei textile. Această situaţie, impune ca activitatea noastră să fie dirijată atît în direcţia măririi efectivelor de ovine, cît şi spre îmbunătăţirea acestora în ce priveşte producţia de lînă fină şi semifină.

Aşa cum prevăd Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. va trebui ca în perioada 1960—1965 să ajungem la aproximativ 13.000.000 capete ovine, care să furnizeze industriei circa 34.000 tone de lînă. Pentru realizarea acestor sarcini trebuie să obţinem pe ţară sporuri numerice importante în special la categoria oi cu lînă fină şi semifină, care în următorii 3—4 ani să ajungă la un procent de circa 50 la sută din efectivul total.

Potrivit recomandărilor consfătuirii de la Constanţa va trebui să realizăm pe întreaga ţară în următorii ani o încărcătură de 86 capete ovine la 100 de hectare teren agricol (din care 41 capete cu lînă fină şi semifină). In ceea ce priveşte producţia medie de lînă, aceasta trebuie să ajungă la 2,6 kg. (în medie pe ţară), adică pe categorii: 4,05 kg. lînă fină, 2,35 kg. lînă semifină şi 2,00 kg. lînă groasă.

Experienţa crescătorilor fruntaşi de oi din ţara noastră dovedeşte că aceste obiective sînt nu numai posibile de îndeplinit, ci pot fi chiar depăşite. Astfel, în unităţile agricole cooperatiste încărcătura de oi este în prezent aproape dublă faţă de media pe ţară (120 capete la 100 hectare, socotindu-se şi oile proprietate personală) iar din aceasta peste 75 la sută sînt cu lînă fină şi semifină.

Din cele de mai sus rezultă că în cadrul agriculturii socialiste, efectivele de oi au perspective largi de dezvoltare, iar calitatea turmelor se îmbunătăţeşte mult mai repede decît în condiţiile agriculturii individuale.

INTREBARE: Ţinînd seama de posibilităţile pe care le are creşterea ovinelor în ţara noastră, ne-ar interesa să aflăm care sînt măsurile ce se vor lua pentru realizarea în termen a obiectivelor propuse?

RASPUNS: Pentru atingerea obiectivelor propuse este necesar ca paralel cu sporirea numerică a efectivelor de oi cu lînă fină şi semifină, să se continue şi mai intens acţiunea de transformare a oilor cu lînă groasă în oi cu lînă fină şi semifină. Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a întreprins în această direcţie o serie de măsuri tehnice şi organizatorice, dintre care menţionez cîteva dintre cele mai importante.

In scopul organizării transformării ovinelor cu lînă groasă, prin încrucişarea acestora cu ovine din rasele amelioratoare, se vor asigura în anul viitor peste 80.000 berbeci de reproducţie din care peste 2.800 din gostat şi fermele de elită.

O altă măsură importantă este extinderea însămînţărilor artificiale pe baze tehnico-organizatorice îmbunătăţite. Astfel în anul 1959, vor funcţiona circa 1.500 staţiuni de însămînţări artificiale la oi şi se vor însămînţa cel puţin 2.000.000 ovine. Pe această cale vor fi utilizaţi la maximum berbecii cu mare valoare zootehnică.

O deosebită atenţie vom acorda şi organizării selecţiei metişilor, reţinîndu-se pentru reproducţie materialul femel ales în acest scop de către organele tehnice.

In zonele de creştere a raselor amelioratoare (merinos, spancă, ţigaie) se va organiza şi conduce munca de creştere a acestora în rasă curată.

Spre a se folosi la maximum cei mai buni reproducători în acţiunea de ameliorare a ovinelor locale slab productive, se va organiza în fiecare an bonitarea individuală a întregului efectiv de berbeci folosiţi atît la însămînţările artificiale cît şi la monta naturală, eliminîndu-se cu acest prilej berbecii necorespunzători. In munca de ameliorare a ovinelor, un rol de seamă îl au inginerii şi tehnicienii zootehnişti de la centrele de selecţie care sînt chemaţi să efectueze lucrările de selecţie atît în unităţile agricole de stat cît şi în cele cooperatiste.

Este ştiut că toate aceste măsuri a-

T. BILBIIE

(Continuare în pag. 3-a)

PE MELEAGURI SIBIENE

O zi însorită de iarnă. E sărbătoare. Un grup de colectiviști și colectiviste din comuna Cristian, regiunea Stalin, îmbrăcați în frumosul port național au ieșit la plimbare.

Foto: AGERPRES

Gazeta cetățenească din Piscu-Rusului

Țăranii muncitori întovărășiți din Piscu-Rusului, comuna Dagîța, raionul Negrești, regiunea Iași, îi zic gazetei cetățenești „Oglinda satului". Și pe bună dreptate, fiindcă în articolele afișate aici se oglindesc cele mai de seamă fapte din viața țăranilor muncitori, frămîntările, munca și succesele lor.

De exemplu, în campania agricolă de toamnă, au fost expuse pe larg o serie de reguli agrotehnice și foloasele ce se dobîndesc în urma aplicării lor: „Pregătirea solului pentru semănăturile de toamnă", „Pregătirea solului pentru grîu după plantele care se recoltează toamna", „Pregătirea semințelor pentru semănat", „Semănatul grîului de toamnă", „Arăturile adînci de toamnă", „Fruntași ai recoltelor bogate" etc.

Țăranii muncitori Matei Herciu, Ion C. Mera, C. Zavu, Gh. I. Mardare ș.a. au fost evidențiați în mai multe rînduri și s-au bucurat mult văzînd că din expunerea metodelor lor înaintate după care și-au lucrat pămîntul, vor învăța și alții.

De buna desfășurare a muncilor agricole a contribuit și afișarea cu regularitate a ziarului „Agricultura Nouă" care constituie un îndrumar prețios în muncă.

IOAN TRIFAN
corespondent

PENTRU FONDUL CENTRAL

Au început contractările pentru recolta anului 1959

De puțin timp, pe întreg cuprinsul țării a început acțiunea de încheiere de contracte de cereale cu statul din recolta anului 1959. In puținele zile care au trecut în multe regiuni s-au obținut rezultate frumoase în această direcție. Astfel, unitățile agricole cooperatiste din regiunea Oradea, care continuă să încheie contracte pentru a vinde statului cantități însemnate de produse agricole din recolta anului viitor. Pînă la sfîrșitul săptămînii trecute, 54 de gospodării colective și întovărășiri agricole au încheiat contracte cu întreprinderea „Recolta" pentru aproape 5.000 de tone de cereale, peste 300 de tone de floarea-soarelui, precum și însemnate cantități de carne, lînă, lapte etc.

Gospodăria agricolă colectivă din Salonta, de exemplu, inițiatoarea întrecerii între unitățile agricole cooperatiste de a vinde statului cît mai multe cereale, s-a angajat să vîndă 300 de kg de grîu și 400 de kg de porumb de pe fiecare hectar cultivat cu aceste culturi, a contractat pentru anul viitor 1.516 tone de grîu și porumb, 271 tone de orzoaică și 37 tone de floarea-soarelui.

Unitățile agricole cooperatiste din regiunea Oradea au primit la încheierea contractelor avansuri bănești ce trec de 2.400.000 lei.

Rezultate bune la contractările de cereale și floarea-soarelui obțin zi de zi și unitățile cooperației de consum din alte raioane și regiuni ale țării. In raionul Aleșd de pildă, doar în cîteva zile unitățile cooperatiste au reușit să încheie contracte pentru 21.000 kg de grîu, 9.500 kg de porumb și 2.300 kg de floarea-soarelui.

Pînă zilele trecute, în raionul Tg. Neamț au fost încheiate contracte pentru aproape 80.000 kg de grîu, circa 58.000 kg de porumb și peste 8.000 de kg de floarea-soarelui. Membrii celor 6 întovărășiri din comuna Timișești, același raion, au încheiat contracte pentru 45.000 de kg de grîu.

Realizări însemnate la încheierea de contracte pentru cereale și floarea-soarelui cu statul au fost obținute pînă acum și în raionul Brăila, unde gospodăriile agricole colective vor încasa în anul peste 7.000.000 de lei de pe urma contractărilor.

In adunarea generală ținută zilele acestea la gospodăria colectivă din comuna Chișcăreni, raionul Hîrlău, colectiviștii au hotărît ca în 1959 să vîndă statului 40 de tone de grîu, 25 tone floarea-soarelui, 20 tone de porumb și 2 tone de orz.

Acțiunea de contractare a cerealelor se desfășoară intens și în satele și comunele regiunii Bacău. Astfel, pînă în zilele acestea au fost încheiate contracte pentru 1.076 tone de grîu, peste 168 tone de orzoaică și porumb și peste 363 de tone de floarea-soarelui. In raionul Roman gospodăriile colective au contractat 180 de tone de cereale și 50 de tone de floarea-soarelui.

FELURITE ȘTIRI

In întreaga țară oamenii muncii de pe ogoare desfășoară o muncă intensă pentru a repara la vreme și bine utilajul agricol necesar lucrărilor din primăvară. Astfel, pînă la 18 decembrie au fost reparate peste 3.000 de tractoare, 160.000 de pluguri cu tracțiune animală, 12.000 de semănători, precum și alte mii de mașini și utilaje agricole.

★

In vederea prelucrării unei cantități sporite de sfeclă de zahăr în anul 1959 va începe construcția a două fabrici mari de zahăr în zone favorabile culturii sfeclei de zahăr din regiunile Cluj și Suceava. Aceste fabrici înzestrate cu utilaje moderne vor avea o capacitate de prelucrare zilnică de 2.000 de tone de sfeclă de zahăr.

★

In următorii 4-5 ani, în regiunea Constanța se vor planta cu viță de vie aproximativ 50.000 de hectare față de 3.000 hectare existente în prezent. In această regiune specialiștii din institutele de cercetări și de la institutele de învățămînt agricol superior au identificat întreaga suprafață pretabilă, iar pentru plantările de primăvară s-au făcut desfundări pe 1.300 de hectare, suprafață dublată față de prevederile planului.

★

Datorită bunelor rezultate obținute de cele 769 de brigăzi de mecanizare complet organizate pînă acum în gospodăriile agricole de stat, în anul 1959 numărul acestora va crește simțitor. In regiunea Constanța, de exemplu, vor lua ființă de aproape 6 ori mai multe brigăzi decît în anul 1958.

★

Pentru plantările de pomi fructiferi au fost săpate pînă acum aproape un milion de gropi, depășindu-se cu 27 la sută prevederile planului. Totodată, în această toamnă au și fost plantați aproape 700.000 de pomi fructiferi. Majoritatea plantărilor se fac în terenurile prielnice pentru pomicultură și improprii altor culturi agricole.

CITITORI!

Faceți din timp abonamente la ziarul

„Agricultura Nouă"

pe anul 1959

Costul unui abonament:

pe 3 luni	lei 5
pe 6 luni	lei 10
pe 1 an	lei 20

Abonamentele se primesc de către difuzorii de presă din instituții, S.M.T.-uri, gospodării de stat, factori poștali și oficii poștale.

O inițiativă bună ce se cere continuată

Organizarea muncii în comun, crearea averii obștești și împărțirea veniturilor și după muncă nu numai după suprafața fiecărui întovărășit sînt principalele probleme ale întovărășirilor agricole. Privit prin această prismă s-ar părea că ciclul de materiale intitulat „Cu tot pămîntul în întovărășire", publicat de ziarul „Flamura Prahovei" s-ar ocupa de lucruri mărunte, lăturalnice. Tot pămîntul în întovărășire nu înseamnă nici muncă în comun, nici fond de bază. Inseamnă însă posibilitatea înfăptuirii lor. Atita timp cît țăranul muncitor are un hectar de pămînt comasat în întovărășire și altul în afară, practic nu se poate pune problema muncii comune. Nu se poate pune temeinic aici problema creării avutului obștesc.

In regiunea Ploești există țărani muncitori care au pămînt în afara întovărășirilor din care fac parte. Aducerea lui în întovărășiri este, de aceea, veriga principală de care depinde întărirea economico-organizatorică a unităților.

Raportată deci la condițiile regiunii, acțiunea ziarului „Flamura Prahovei" este, așadar, o inițiativă bună.

Acțiunea a început cu mai bine de două luni în urmă. Articolul inaugural: „Ce ar cîștiga unii întovărășiți din Voetinu dacă ar aduce tot pămîntul în întovărășire", a fost prelucrat în adunări generale. Ziarul a publicat reportaje despre aceste adunări în care țăranii muncitori au calculat singuri cît au păgubit prin faptul că au adus numai o parte din pămînt în întovărășiri. Calculele sînt convingătoare. Intovărășitul Stan Gheorghe din comuna Colgeac a recoltat 1240 de kg pe hectarul semănat cu grîu în întovărășire și numai 350 de kg pe cel cultivat de unul singur. Tudor Manolache din aceeași unitate ar fi obținut cu 2.000 de kg mai mult dacă ar fi avut în întovărășire tot pămîntul însămînțat cu porumb. Producția de sfeclă de zahăr a întovărășirii „Drum Nou" din satul Pogoanele a întrecut cu 4.000 de kg recolta obținută la hectar de către țăranii muncitori individuali. Intovărășiții din comuna Gherghița au calculat că dacă ar fi cultivat tot porumbul în întovărășire ar fi recoltat cu 854.400 de kg mai mult. Cîștigul lor ar fi crescut cu peste 950.000 de lei. Pe cine-l poate lăsa nepăsător asemenea cifre? Din păcate, aceste cifre foarte convingătoare se pierd în mijlocul unor materiale prea mari. Ele trebuiau subliniate cu subtitluri.

Au apărut în „Flamura Prahovei" și cîteva scrisori ale întovărășiților care au avut tot pămîntul în întovărășire sau l-au adus de curînd.

Numărul scrisorilor este însă destul de mic. Ori, o acțiune ca cea inițiată de ziar ar fi fost și mai eficace dacă ar fi fost susținută prin scrisori scurte, prin grafice și alt material vizual.

„Cu tot pămîntul în întovărășire"

Intr-unul din articolele publicate se desprinde faptul că-n acele sate unde terenul e fărîmițat în parcele mici, aducerea întregului pămînt al membrilor în întovărășiri ridică probleme organizatorice ce țin de comasare. Ca metodă de rezolvare s-a ales lămurirea mai întîi a oamenilor care au pămîntul în aceeași tarla. Această metodă a fost folosită cu mult succes în regiuni ca București, Iași, Craiova care au obținut rezultate bune în cooperativizarea agriculturii. Metoda duce însă la situația ca un om să fie membru în mai multe întovărășiri. Este necesar, de aceea, să se facă schimburi de teren între unități sau, dacă e cazul, uniri de întovărășiri. Considerăm că acțiunea ziarului trebuie să fie lărgită, incluzînd și acest aspect. Socotim, de asemenea, că nu-i destul să se arate numai sporul de producție obținut pe pămîntul lucrat în întovărășiri. Insăși recolta întovărășirii sporește prin comasarea întregului pămînt pe care-l stăpînesc membrii ei. De ce? Cînd întovărășiții nu mai au pămînt în afară se poate organiza munca în comun care-i mai spornică. Terenurile se pot fertiliza. Se poate crea și spori proprietatea obștească aducătoare de mari venituri. Se fac economii de muncă și se mărește suprafața cultivată prin desființarea a tot felul de haturi și semne de hotar.

Lărgind acțiunea întreprinsă și cu aceste aspecte, ziarul „Flamura Prahovei" ar putea trece direct, firesc, atunci cînd sarcina actuală va fi rezolvată, la problema orgnizării muncii în comun și, mai apoi, la cea a dezvoltării proprietății obștești. Oricum, în preajma campaniei de primăvară, sarcina actuală trebuie să facă loc sarcinii noi: organizarea muncii în comun în toate întovărășirile agricole.

M. CALIANU

Mai bine mai devreme decît mai tîrziu

Titlul de mai sus nu mi l-a propus, ci mi l-a indicat obligatoriu un țăran muncitor. Se numește Ștefan Spulber și locuiește în comuna Corbița, raionul Zeletin. De cînd se știe și pînă dumineca trecută, Spulber și-a lucrat individual pămîntul. 15 decembrie 1958 a fost ziua cînd a hotărît să devină membru al gospodăriei colective din sat.

— Ce te-a îndemnat la aceasta? — l-am întrebat.

— Trăiesc în sat, nu în pădure, mi-a răspuns puțin morocănos. Văd!

Ce-a văzut fostul individual voi arăta, foarte pe scurt, mai jos.

Unul din consătenii lui, pe nume Popa Ion s-a înscris în gospodăria colectivă chiar de la înființarea acesteia — în 1952. A adus 2,43 ha. pămînt, o vacă, o căruță și un plug. Spulber are ceva mai mult pămînt — 3 hectare. Altceva nimic din ce ar putea aduce în gospodărie.

La sfîrșitul fiecărui an de muncă — colectivistul și individualul — și-au dus acasă rodul muncii. Casa cea nouă încăpătoare și luminoasă a lui Popa, ridicată în anii aceștia este dovada cea mai completă a bogăției rodului adus de colectivist. Tiriș-grăpiș, Spulber abia și-a acoperit nevoile zilnice.

Dar mai bine să notez calculele făcute acolo, în sediul colectivei din Corbița împreună cu Popa și Spulber. Ion Popa a făcut în 1958, 267 zile-muncă. Soția a făcut mult mai puține — doar 94 — are copil mic. Deci în total 361 zile-muncă.

Pentru munca sa și a soției, colectivistul a primit: 1.371 kg grîu, 1.805 kg porumb, 144 kg orz, 180 kg floarea-soarelui, 18 kg brînză, 11 kg lînă, 108 kg vin, 54 kg zahăr, 1.805 kg fîn și sfeclă furajeră și 4.151 lei.

— Ați uitat zarzavaturile!

Cel care îmi reamintește nu e colectivistul, ci individualul.

Puse una peste alta zarzavaturile — morcovi, ridichi, varză, roșii — ajung și ele la aproape 400 de kg.

Am calculat și ce i-a revenit lui Ștefan Spulber. Iată: 830 kg. porumb, 950 kg grîu, aproape 90 de kg de floarea-soarelui, iar pentru sfecla de zahăr cultivată pe 10 prăjini a primit 720 de lei și 14 kg zahăr. De la 4 oi, care îi rămîn în proprietate personală și după înscrierea în gospodăria colectivă, Spulber a mai căpătat vreo 150 litri de lapte și lînă... „Cît să fac copiilor hăinuțe și cîte o pereche de pantaloni".

Din banii cîștigați el trebuie să-și mai cumpere ce are nevoie în casă și să plătească impozitul — vreo 600 de lei. O asemenea obligație, — plata impozitului — colectivistul n-o mai are.

— Nu-i nimic, tovarășe Spulber, „mai bine mai tîrziu, decît niciodată", am încercat să-l liniștesc, reamintindu-mi că s-a înscris în gospodăria colectivă.

— Ba este, tovarășe, mi-a răspuns. După părerea mea, zicala asta trebuie modificată oleacă. „Mai bine mai devreme decît mai tîrziu" — așa ar trebui să spună cei care mai stau de o parte — cum am stat eu pînă acum. Să scrieți asta la ziar".

Este ceea ce am și făcut cu convingerea că experiența de pînă acum a proaspătului colectivist din Corbița va fi folositoare și altor țărani muncitori.

M. DAN

LA MAGAZINUL COOPERATIVEI

La o cumpărătură însemnată, trebuie să verifici cu atenție marfa.

In fotografie: Colectiviștii din comuna M. Kogălniceanu, raionul Medgidia, încercînd înainte de a cumpăra, aparatele de radio sosite la cooperativă.

Foto: AGERPRES

Noi contracte pentru vînzarea cerealelor

In raionul Săcueni, regiunea Oradea, se desfășoară în prezent o vie activitate pentru încheierea de noi contracte pentru vînzarea produselor agricole.

In cadrul adunărilor generale ce au loc în prezent, colectiviștii și întovărășiții discută cu însuflețire avantajele pe care le au vînzînd cereale statului, mărind cu mult cantitățile prevăzute în contractele vechi. Astfel, membrii gospodăriei colective din Sălacea au încheiat zilele trecute contract cu „I.C.S. Recolta" pentru 75 de tone de grîu și 80 de tone de porumb; gospodăria colectivă din Cheșereu a contractat 36 de tone de grîu, 38 de porumb și 18 de floarea-soarelui. Și întovărășiții urmează exemplul gospodăriilor colective. De exemplu, întovărășirea agricolă din Otomani a contractat 37 de tone de grîu, 35 de tone de porumb și 7 tone de floarea-soarelui.

Expoziția zootehnică tîrg de la Jibou

De curînd în comuna Jibou a avut loc o interesantă expoziție tîrg de animale, menită să prezinte pe plan raional cele mai reprezentative specii de animale ale unităților cooperatist-socialiste și ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Au prezentat vaci și juninci gospodăriile agricole colective Someș-Guruslău, Năpradea, Hida, Gîrbău etc., gospodăria agricolă de stat Jibou, precum și un număr de peste 100 crescători de animale individuali. După clasarea animalelor au fost prezentate la manejul expoziției animalele clasate la premiul I, II și III. Astfel, la vaci premiul I a fost acordat gospodăriei agricole colective Someș Odorhei, premiul II crescătorului fruntaș Birta Ioan din Năpradea, premiul III gospodăria agricolă de stat Jibou. La juninci premiul I a fost acordat tot gospodăriei agricole colective Someș Odorhei, iar premiul II și III au fost acordate unor crescători de animale fruntași din comuna Jibou.

La tauri premiul s-a acordat gospodăriei agricole de stat Jibou, premiul II stațiunei de montă a sfatului popular comunal Surduc, iar premiul III stațiunii de montă a sfatului popular comunal Domnin.

In total s-au acordat la un număr de 130 unități și crescători de animale premii în valoare de 10.000 lei.

Ing. POJAR IACOB
corespondent

Rapsodie de iarnă

In combinele C-1 și autopropulsate a început să crească grîul, iar celelalte mașini de la gospodăria de stat Scînteia, regiunea Oradea, stau vraiște, nereparate...

Cerul nea a prins să cearnă
Peste Valea Spinilor
Aducînd un zvon de iarnă
In curtea mașinilor.

Scîrțînd din măruntaie
S-au mișcat combinele
„Văleu, crivățul ne taie,
Uite, fug vecinele!"

Auzind, vreo patru pluguri
Vocea lor tiranică
Tremură cumplit din druguri
Cuprinse de panică.

Strig-o grapă oropsită,
Ca de mama focului:
„De vre-un an stau părăsită
Ici, la fața locului..."

Vălean Mircea, inginerul
Slab de... constituție,
Nu ia parte (îi mut ca fierul)
Și el la discuție...

„Doar am treburi personale"
Zboară toate știrile
Dar cum neaua cade agale
Toți întorc privirile...

Ca să pună capăt astei
Situații maștere
De la trust Dolinschi-n goană
Vine-n recunoaștere,

Notînd totul pe o foaie
Lată ca un brusture:
„Asta lenea-o să le-o taie
Și o să îi usture!"

Doar mașinile rămas-au
Tot în agitație,
Discutînd cui să mai facă
Inc-o reclamație?

AL. RAICU

DE ALE MONARHIEI

Un hoț mare și alții mai mărunți

Intr-o zi — cu nimic mai deosebită ca celelalte, a sunat telefonul la pretură și la secția de jandarmi din plasa Oltenița.

Ordinul era scurt, precum erau pe atunci toate ordinele telefonice și atotcuprinzător, atît cît să-l înțeleagă doar cine trebuie.

Indată după ce au luat cunoștință de cele ce li s-a poruncit prin firele de aramă, direct de la București, cei doi capi ai autorităților locale s-au întîlnit. Nu la pretură și nici la secția de jandarmi, ci la cafenea. La cafeneaua din centru.

— Ar putea să ne iasă și nouă ceva din ordinul ăsta.

— Și încă o socoteală bună, dacă o să folosim țăranii de pe mal, spuse pretorul.

Locotenentul de jandarmi sări în sus.

— Extraordinară idee!

★

Conform ordinelor trimise de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, prin Ministerul de Interne și inspectoratul general al jandarmeriei, țăranii din satele aflate între Oltenița și comuna Dorobanți, au fost scoși la îndiguitul Dunării pe o distanță de 44 kilometri.

Ridicați cu forța din case de către plutoanele de jandarmi, cu baionete la armă, țăranii au fost siliți să-și frîngă brațele și palmele cărînd cu tărgile bolovani, saci cu ciment și să defrișeze pădurile de sălcii. La fitece sfîrșit de săptămînă, semnau pe o listă zisă „de prezență" care însă era înregistrată în actele contabile ale primăriei.

In urma țăranilor care defrișau și îndiguiau, șoseau meșteri trimiși special de la București, ridicînd pe suprafețele eliberate de sălcii, suprafețe ce rotunjeau de fapt moșiile regale dinspre Mănăstirea — magazii, conace și tot felul de acareturi.

★

Indiguirea și defrișarea s-a isprăvit în cîteva luni. Pe marginile noilor terenuri cîștigate de domeniile coroanei s-a tras sîrmă ghimpată, s-au angajat paznici, au fost trimise sentinele militare.

Intr-o dimineață, primarii din satele și comunele care au furnizat voluntarii au primit ordin să nu mai scoată oamenii la muncă, deoarece lucrările s-au terminat. Dar listele de plată cu semnături, amprentele digitale, stampile, parafe și vize contabile au fost respinse de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. La insistențele pretorului care pentru a-și salva „beneficiul" lui și al jandarmului, își luase ca asociat la parte pe deputatul și pe senatorul local guvernamental, directorul general al Ministerului de Interne îl chemă la telefon vorbindu-i de sus și categoric:

— Indiguirea și defrișarea s-a făcut prin muncă voluntară patriotică și dragostea țăranilor noștri pentru tron și monarhie. Orice intervenție e inutilă, domnule pretor.

Pretorul nu se lasă.

— Dar țăranii au semnat, domnule director general. Am iscăliturile lor pe liste așa cum a văzut și domnul deputat și domnul senator al nostru.

— Care liste?

— Listele de plată. De plată, domnule director general...

Urmară cîteva clipe de tăcere. Apoi:

— Asta e de competența parchetului nu a Ministerului de Interne.

★

Pretorul și-a dat demisia după care a fost internat la spital fiind lovit de dambla. Locotenentul a băut trei zile și trei nopți în șir. Dar nu cafele. Consilierul, deputatul și senatorul au bîrfit pînă la sînge, Ministerul și chiar pe onor guvernul care a tolerat o astfel de palmă dată onorabililor oficiali ai urbei.

Și acum, înainte de încheiere un mic amănunt:

Direcția comercială a domeniilor coroanei a înaintat Ministerului Agriculturii și Domeniilor o factură care cuprindea cheltuielile făcute cu defrișarea și îndiguirea noilor hectare regale dobîndite pe malul dunării, inclusiv plata pe lunile de „voluntariat" a celor cîteva sute de țărani scoși forțat la muncă și care n-au văzut un gologan.

Ministerul de Finanțe a aprobat. Mai mult chiar. A dispus imediat plata.

In anul de grație 1930.

Vorba ceia. Dacă-i vorba de hoție, apoi să intre în buzunarul regelui nu al hoților mai mărunți.

ANTON ALEXE

FOILETON

Despre un drac mort, 100 de oi sterpe și un cioban îndrăzneț

— La Valea Sălciei cu ele!

— A crăpat un drac!

Prima idee — ordin au rostit-o amîndoi odată: inginerul Herman Eftimie și tehnicianul Ivaz Dumitru.

Observația cu dracul mort a făcut-o Ivaz. Așa e zicala locului — cînd 2 oameni spun aceleași vorbe în același timp, mai moare un împelițat.

Numai oile gospodăriei, eroine principale ale acestei drame nu știau că soarta lor și a urmașilor se află la mare ananghie. Ce să-i faci, erau oi, deci tare proaste: De unde să știe ele că în glugile de coceni de la gospodăria de stat din Crăiești, acolo unde aveau spațiul locativ, se găseau nu 8 vagoane de coceni așa cum atesta inginerul Herman ci doar 2!

Așadar la Valea Sălciei. Altă ieșire nu există. Acolo sînt nu numai coceni. Se găsesc din belșug și paie. Trai nineacă!

Lucru curios. Ajunse la noul lăcaș, oile nu au fost primite cu bucurie, așa cum trebuie primiți niște oaspeți. Șirele de paie și de coceni, le priveau mohorîte, cu priviri negre, dușmănoase. Unele guri rele susțineau că pentru o așa lipsă de politețe vinovat era nu furajul ci mucegaiul care-l răzbise pînă la vatră.

— Nu-i nimic, a fost de părere Ivaz, care însoțise turma de oi. Nu din mucegai se face penicilina? Oi mai sănătoase ca ale noastre n-o să vezi cît ai umbla.

Dar în proverbiala lor prostie, cele 496 de patrupede n-au vrut să țină seama de aprecierile filozofice ale tehnicianului: s-au îmbolnăvit.

Toate erau ceea ce în termeni zootehnici se cheamă „oi pline" — așteptau urmași care să le ia locul cînd vor fi pastramă. Dacă oile ar purta doliu, primele 14 cernite ar fi apărut în noaptea de 10 februarie 1958. Cei ce trebuiau să le fie urmași, zăceau morți, nesimțitori la behăiturile jalnice ale mamelor. Apoi alți și alți. Ca să nu lungim această istorie tristă ne oprim la 100 — numărul mieilor născuți morți.

Ivaz Dumitru, omul cu idei, nu s-a alarmat. „Avem plan de pielicele? Atunci ce mai vreți, iată 100 de pielicele". Tovarășul Ion Negrea, directorul gospodăriei a semnat actul, felicitîndu-și subalternul. Mai departe nu l-a interesat nimic.

Ei, dar cît de inepuizabil în idei este descurcărețul tehnician, tot mai rămînea un lucru nerezolvat. „Cum realizăm planul la lapte? Doar 396 de oi nu pot da lapte cît 496"! Nu vă grăbiți, se vede că nu-l cunoașteți pe Ivaz.

In orice caz istoria va consemna următorul fapt: Cînd în iulie — de ce așa „devreme"? — a venit un control de la Trustul Regional, pentru a afla motivele pentru care nu s-a realizat planul la lapte de oaie, tehnicianul zootehnist a întreprins următoarele două măsuri: Prima, a băgat în turma oilor cu lapte 100 de oi sterpe și, a doua, a tunat și-a fulgerat împotriva ciobanilor care „ăștia nu se achită de sarcini, măi tovarășe, nu execută dispozițiile pe care le dau. Imi fac autocritica că nu i-am controlat destul".

Unul dintre ciobani, auzi un cioban! a avut nemaipomenita îndrăzneală să declare în scris cum stau lucrurile. Delegatul Trustului a băgat declarația în tașcă, și-a vizat delegația de sosire și plecare, și s-a dus. Dacă pînă acum n-a revenit, se vede treaba că vinovate sînt hîrtiile care trebuie rezolvate în birourile Trustului din Bacău.

— Să vină Popa Grigore la mine, a urlat scos din fire Ivaz, după plecarea delegatului de la trust.

— Cum de-ai îndrăznit, nemernicule? Să nu te mai prind prin gospodărie că-ți rup ciolanele.

Concluzia: — Gospodăria nu a realizat planul la lapte de oaie. Nici nu putea.

Popa Grigore, ciobanul, a fost scos din muncă cu începere de la 1 octombrie. A primit hîrtie în regulă, semnată de tov. Ion Negrea, directorul gospodăriei. N-a primit însă salariu pe jumătate din august și pe toată luna septembrie.

Tehnicianul zootehnist Ivaz Dumitru, fire simțitoare, visează noaptea urît. Asta din cauză că nu-i plac situațiile încîlcite.

Propunem Trustului regional Gostat Bacău să descurce lucrurile. Nu de altceva dar poate că mai au și alții coșmaruri și ar fi păcat de bieții oameni să se îmbolnăvească.

TEOHARI OPREA

La izvoarele belșugului

Pe lunca largă a Oltului doi bărbați, cu cîte-o cazma la spinare, mergeau vorbind între ei.

— Măi Ioane, eu din ziua aia nu mai am astîmpăr. Mi se învîrt cifrele alea în cap de parcă-s morișcă. Toate ca toate dar la sfecla de zahăr parcă-i prea de tot. 4 vagoane la hectar? Eu despre asemenea recoltă n-am prea auzit, zise unul dintre ei.

Celălalt, Ion Broboană, se întoarse către vecinul său, scoase un ziar din buzunar și ceti tare, apăsînd pe cuvinte. „Membrii gospodăriei colective din Chelmac, raionul Lipova, au făcut experiență în cultura sfeclei de zahăr pe 1 hectar irigat și au scos 41.500 de kg. la hectar...

Ion Toma a rămas pe gînduri. Pășea tăcut alături de prietenul său. Intr-un tîrziu își dădu pălăria pe ceafă și zise:

— De-acum locului ăsta nu-i mai zicem Cuculești. Nu se mai potrivește cu ce facem noi. Să-i zicem, „La izvoarele belșugului". Așa-i că-i nume potrivit?

Ion Broboană zîmbea. Ii plăcea numele ales de Toma. Se potrivea de minune. Pînă-au ajuns la Cuculești, la izvoare, nici unul n-a mai spus o vorbă.

In urmă cu vre-o lună, în satul Colibași din comuna Străjeștii de Jos, raionul Drăgășani, membrii întovărășirii „1 Mai" au discutat pe larg o propunere a comitetului de conducere. Erau de față inginerul agronom Baractaru, vicepreședintele sfatului popular raional și secretarul sfatului raional, tovarășul Burlan.

După sfatul inginerului, întovărășiții din Colibași, araseră adînc 30 de hectare în preajma izvoarelor de la Cuculești și erau tare mirați auzind că-i vorba ca cele 30 de hectare să fie irigate.

— Cum? De unde apă? se întrebau întovărășiții unii pe alții.

— Din izvoarele de la Cuculești, răspundea cîte unul.

Cel care auzea explicația făcea ochii mari și dădea din mînă neîncrezător.

A trebuit să-și spună cuvîntul inginerul Baractaru pentru ca întovărășiții din Colibași să priceapă bine despre ce-i vorba.

La locul numit Cuculești, pe raza satului Colibași, sînt niște izvoare naturale din care pornesc spre apa Oltului zeci de pîrîiașe sprintene. După planurile inginerului, întovărășiții vor săpa un gropan mare în care se va aduna apa din aceste izvoare. Din calculele făcute, reiese că în gropan se va putea strînge atîta apă încît să se poată iriga ușor 30 de hectare. Acum, la Colibași, e mare zor. Se fac pregătiri pentru săpatul gropanului și construirea canalelor pe care va fi îndrumată apa pe tarlale. Pentru anul viitor întovărășiții din Colibași au hotărît să semene în cultură irigată 10 ha. cu sfeclă de zahăr, 18 ha. cu floarea-soarelui și 2 ha. cu grădină.

Cei doi bărbați s-au oprit la marginea unui pîrîiaș c-o albie cît palma. Ca un șarpe cu solzi de argint, pîrîul curgea grăbit, chemat parcă de apa mare a Oltului. Ion Toma tăie cu cazmaua două brazde late și le slăvili în calea apei. Intr-o clipă pîrîul se revărsă peste maluri.

— A avut dreptate, măi Ioane, inginerul. Pe pîraiele astea nu curge apă, ci bani, zise Ion Toma, privind gînditor pîrîul.

— Ba eu zic că curge zahăr și ulei. Deosebire este însă că acum zahărul și uleiul curg în Olt, iar la toamna viitoare vor curge în sacii și-n damigenele noastre, zise Ion Broboană, președintele întovărășirii.

Am fost zilele trecute pe la Colibași și-am văzut și izvoarele de la Cuculești. Pîraiele curg liniștite spre Olt și nici nu bănuiesc ce le așteaptă, dar vă asigur că cuvintele lui Ion Broboană se vor împlini întocmai. Această încredere mi-o îndreptățește felul în care au muncit anul acesta întovărășiții din Colibași, rezultatele pe care le-au obținut și hotărîrea lor de a dobîndi recolte cît mai bogate.

I. TERBESCU

O SURSĂ DE VENITURI

Punînd un accent deosebit pe dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, colectiviștii din Sintana, regiunea Oradea, au înființat pe lîngă alte întreprinderi anexe și un atelier de confecționat mături. Aici, în special în lunile de iarnă, colectiviștii găsesc de lucru, realizînd prin munca lor însemnate venituri pentru gospodărie și pentru ei.

Cifre și fapte din gospodăriile colective

Gospodăriile colective din raionul Tg. Frumos, au contractat pînă acum cîteva zile peste 60 vagoane de cereale din recolta anului 1959. Gospodăria colectivă din Bălțați, de pildă, a contractat 7 vagoane de grîu, orzoaică și porumb, precum și 17.000 kg. de floarea-soarelui; gospodăria agricolă colectivă din Dumești, de asemenea, a contractat 5 vagoane de grîu, 1 vagon și jumătate de orzoaică, 2 vagoane și jumătate de porumb și peste 2 vagoane și jumătate de floarea-soarelui, iar gospodăria colectivă din Buznea a contractat 27.000 kg. grîu, 4.500 kg. orzoaică, 25.000 kg. porumb și 9.000 kg. floarea-soarelui.

★

Gospodăria colectivă din Răcăciuni, raionul Bacău, a realizat anul acesta un venit bănesc de 156.000 lei din sectorul zootehnic. De la oi a obținut cîte 46 litri de lapte, iar scroafele cîte 12 purcei (din două fătări).

★

După consfătuirea de la Constanța, încărcătura de animale la suta de hectare în gospodăriile colective din raionul Sighet, este următoarea: Gospodăria agricolă colectivă Sighet — 20,9 bovine dintre care 10,5 vaci cu lapte; gospodăria colectivă Cîmpulung — 14,2 bovine dintre care 3,5 vaci cu lapte; gospodăria colectivă Săpînța — 28,3 bovine dintre care 10,6 vaci cu lapte. Producția de lapte pe cap de vacă furajată, în aceste gospodării colective a ajuns respectiv la 2.000 litri, 1.620 litri și 1.600 litri.

VEȘTI din raionul Giurgiu

Vizitele făcute de către țăranii muncitori la unele gospodării colective și întovărășiri agricole din raionul Giurgiu și din raioanele învecinate, precum și întîlnirile acestora cu colectiviștii care au explicat pe larg avantajele muncii în comun, au făcut ca în acest an, noi familii de țărani muncitori să pășească pe calea agriculturii socialiste, iar zeci de mii de hectare de teren, să fie unite în tarlale mari, în gospodării colective și întovărășiri agricole.

In acest an, bunăoară, în raionul Giurgiu, 602 familii de țărani muncitori cu 1541 ha. teren au alcătuit încă 25 de întovărășiri agricole, și 3.074 familii cu 9.696 ha. au intrat în întovărășirile înființate în anii trecuți. De asemenea, peste 100 de familii cu peste 200 ha. teren au intrat în gospodăriile colective existente, iar în cooperativa agricolă de producție din comuna Arsachi au intrat 37 familii cu 107 ha.

Aceste cifre arată limpede că țăranii muncitori au început să înțeleagă bine, că munca în comun și cu mijloacele mecanizate puse de stat la dispoziție prin stațiunile de mașini și tractoare, face ca pămîntul să rodească mai mult, iar veniturile lor să crească din an în an.

Astăzi, în raionul Giurgiu sînt multe sate și comune ca Băneasa, Pietrele, Frasinu și altele, în care cooperativizarea agriculturii s-a terminat de mult, lucru pe care îl vor face curînd și alte comune.

Așa cum au arătat zilele trecute la o ședință lărgită, organizată de către comitetul raional P.M.R. Giurgiu și Comitetul executiv al sfatului popular raional, unde se adunaseră peste 200 de delegați ai întovărășirilor și colectiviștilor din satele raionului. In cuvîntul lor, oamenii arătau cum au muncit și ce au obținut, punînd accent deosebit pe aducerea întregii lor suprafețe de pămînt în întovărășire și pe executarea tuturor muncilor în comun.

Fără îndoială că munca în comun, crearea și dezvoltarea fondului de bază, duc nemijlocit la dezvoltarea economică a întovărășirilor agricole, la asigurarea unor venituri tot mai mari.

Pentru îndeplinirea sarcinii economice centrale

Costul lucrărilor mecanizate poate fi redus

La ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că „pe anul 1959 se acordă agriculturii investiții însumînd 2,9 miliarde de lei, cu 600 de milioane mai mult decît în 1958. Din aceste fonduri se spune în continuare — mai mult de jumătate vor fi folosite pentru mărirea substanțială a parcului de mașini și tractoare...". Aceasta înseamnă că într-un singur an se vor face pași mari în direcția mecanizării integrale a lucrărilor agricole. Cheltuielile pentru munci mecanizate devin principalul element al prețului de cost. De aici și importanța pe care o capătă folosirea rațională, economicoasă, a mașinilor.

Dacă analizăm activitatea oricărei gospodării de stat găsim că ea posedă imense posibilități de îmbunătățire a indicilor de utilizare a tractoarelor. Aceasta-i situația și-n gospodăriile de stat Pecineaga și Tartoman din regiunea Constanța. Amîndouă au același număr de tractoare. Prima a planificat 309 și a realizat 301 hantri de tractor. Cealaltă a planificat doar 244 și a realizat 258. Este evident că-n prima gospodărie capacitatea de lucru a tractoarelor a fost folosită mai mult. Departe însă de a fi folosită complet. Gospodăria din Pecineaga a planificat prețul de cost al hantrului la 93 de lei. El a fost depășit cu 6 lei. Gospodăria din Tartoman, dimpotrivă, l-a redus cu aproape aceeași sumă stabilindu-l la 89,33 lei. Acesta este, de asemenea, un preț de cost ridicat.

La întocmirea planurilor, gospodăria de stat din Tartoman și-a păstrat în rezervă unele din posibilitățile pe care le avea. După cum am văzut, ea a planificat să obțină doar 244 de hantri de tractor ceea ce e foarte puțin. In prețul de cost planificat al fiecărui hantru, gospodăria a inclus cheltuieli generale în valoare de 51,6 lei. In prețul de cost realizat, cheltuielile generale dețin la hantru cu 20 de lei mai puțin. La numărul total de hantri executați în gospodărie s-au economisit sume de ordinul sutelor de mii. Aceasta denotă o activitate bună, dar — de ce să n-o spunem — și planificarea unor sarcini prea mici.

Amîndouă gospodăriile au cheltuit la un hantru aproximativ aceleași sume pentru combustibil și lubrifianți: în jur de 25 de lei. Trebuie spus însă că una își propusese să cheltuiască de hantru 27,30 lei, iar cealaltă cu exact 8 lei mai puțin. Se desprinde din aceste cifre că la posibilități egale — dovadă cheltuielile realizate — s-au planificat indici mult diferiți.

Cît privește reparațiile, ambele gospodării au planificat la hantru cheltuieli la fel de mari. Realizările diferă însă. Pentru reparații gospodăria din Tartoman a cheltuit de hantru cu 2 lei mai mult. La salarii, dimpotrivă, a cheltuit mai mult cu cîte 3,50 lei de hantru gospodăria din Pecineaga.

Deosebirile acestea ne arată că fiecare element de cheltuieli mai poate fi încă redus. O altă gospodărie de stat dobrogeană — cea din Peștera — a obținut hantrul la 82 de lei. Cu 17 și 7 lei mai puțin decît gospodăriile din Pecineaga și, respectiv, Tartoman. Cele trei unități au avut condiții de lucru oarecum identice. Rezultatul mult mai bun al gospodăriei din Peștera se explică prin urmărirea și reducerea sistematică a cheltuielilor fiecărui element din prețul de cost. In același mod, gospodăria de stat Stupina, a obținut un rezultat și mai bun, reducînd prețul de cost al hantrului sub 80 de lei. Gospodăria de stat Cocargea-Deleni a obținut în schimb hantrul la 105 lei în loc de 92 cît era planificat. Din pricina costului ridicat, în această gospodărie s-au cheltuit numai la grîu 60.710 lei mai mult.

In legătură cu utilizarea mașinilor merită evidențiat și un alt aspect. Gospodăriile agricole de stat Tartoman și Pecineaga au avut însămînțată cu porumb pentru boabe aproape aceeași suprafață. Gospodăria din Tartoman a plătit la cultura porumbului salarii directe mai mari decît gospodăria Pecineaga. Cu peste 2.000 a fost mai mare și numărul de hantri folosit la această cultură de prima unitate. Din pricina acestei risipe de hantri, gospodăria a cheltuit pentru lucrările mecanizate cu 145.000 de lei peste cît planificase.

Deci o bună utilizare a mașinilor nu înseamnă numai executarea unui număr mai mare de hantri de tractor, numai reducerea prețului de cost al hantrului. O bună utilizare înseamnă și economie de hantri.

Economii la fiecare element ce formează prețul de cost, economii de hantri, sporirea timpului de lucru al mașinilor și folosirea integrală a capacității lor în unitatea de timp, iată ce trebuie să facem pentru a utiliza la un înalt nivel tehnica modernă cu care este înzestrată încontinuu agricultura.

M. HOBIȚAN

Sugestii la planul de producție pe 1959

O mai directă contribuție la aprovizionarea orașului

Printre cele mai importante gospodării de stat din regiunea Oradea este și cea din comuna Săcueni. Pe lîngă cele 2.363 de hectare arabile pe care cultivă grîu, orz, porumb și alte plante, gospodăria are și 133 de ha. cu vie, o livadă de 107 hectare și un important sector zootehnic.

In acest an, gospodăria a obținut la hectar 1744 de kg. de grîu, 2087 kg. orz, 4904 kg. de porumb știuleți. La grîu și orz producțiile au fost sub sarcina de plan, la porumb producția planificată a fost depășită cu 704 kg. La sfecla de zahăr planul a fost realizat, iar la floarea-soarelui depășit cu 150 de kg. la ha. De asemenea, a fost realizat planul producției de lapte de la cele 87 de vaci, planul de purcei de la cele 500 de scroafe, s-a depășit planul la miei și lînă.

Nu s-ar putea spune că în prezent ramurile de producție ale gospodăriei nu sînt îmbinate armonios.

Cercetînd planul de producție întocmit pentru anul 1959, se poate vedea că, între altele, au fost incluse culturi care nu ajută mult la aprovizionarea cu astfel de bunuri a centrelor pe care gospodăria trebuie în mod firesc să le deservească. Astfel, în toamna acestui an, au fost însămînțate 600 de ha. cu grîu, 120 de ha. cu rapiță, în primăvară se vor mai însămînța 120 de ha. cu fasole etc. — neacordîndu-se în schimb legumelor și zarzavaturilor decît suprafețe neînsemnate: 9 hectare cu ceapă pentru sămînță, 5 ha. cu pătrunjel, un hectar cu varză pentru sămînță etc. Este bine că față de cele 200 de ha. cultivate în acest an, cu porumb, pentru anul 1959 au fost planificate 500 de hectare, că s-a mărit totodată suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr la 100 ha., iar cea de cartofi la 60 ha.

In gospodăria de stat Săcueni există însă condiții ca pe viitor să fie extinse o serie de ramuri de producție care pe lîngă că s-au dovedit a fi rentabile — contribuie din plin și la buna aprovizionare a populației cu alimente proaspete.

— Putem să mărim grădina de legume și zarzavaturi la 100 de hectare, mi-a spus tov. ing. Virag Alexandru, agronomul șef al gospodăriei. Avem la dispoziție în acest scop, terenuri cît se poate de bune — (humus) speciale pentru grădină. Putem iriga întreagă această suprafață cu apa din canalul colector din apropiere. De asemenea, spre a trimite oamenilor muncii cantități tot mai mari de lapte, cred că ar trebui să mărim ferma de vaci la 200 de capete.

De la agronomul șef al gospodăriei am mai aflat că de curînd, au fost aduse aci și 3.000 de puicuțe de la gospodăria de stat Stupini — regiunea Stalin. Aceasta este o măsură cît se poate de bună, deoarece gospodăria are posibilitatea să aprovizioneze centrele muncitorești cu o importantă cantitate de ouă și carne de pasăre.

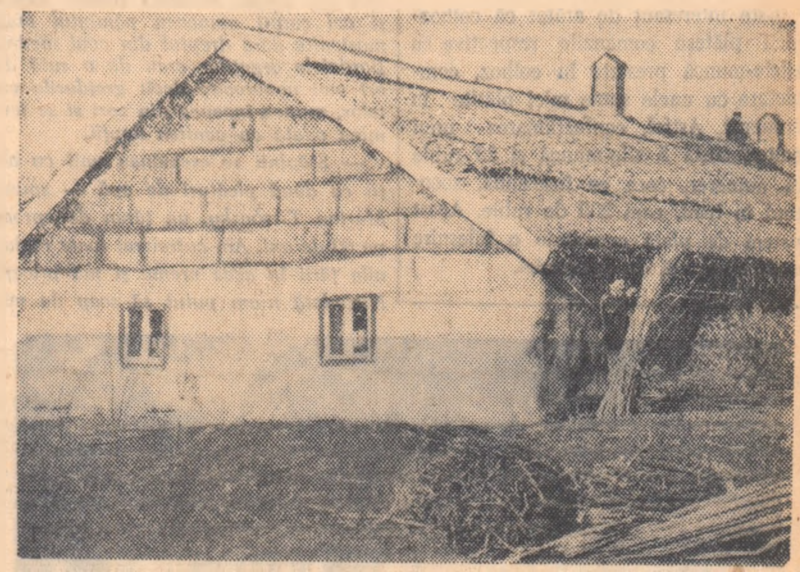
Trebuie subliniat că gospodăria de stat Săcueni poate contribui și la trimiterea pe piață în fiecare an a unor mari cantități de fructe și struguri. In privința fructelor, s-a făcut un început bun: în afară de 60 de ha. de livadă bătrînă, s-au plantat 47 de hectare cu diferite varietăți de meri, peri, cireși, nuci etc. Se vor planta în continuare și 65 de ha. cu piersici. Pînă în prezent, s-au plantat 7 hectare și continuă lucrările de pichetare și gropile pentru restul livezii. Livada de piersici, fructe care sînt foarte mult căutate pe piața regiunii, nu va fi încheiată pînă la sfîrșitul anului următor.

In ce privește via gospodăriei, e necesar ca planul de producție să prevadă completarea golurilor, care micșorează densitatea butucilor cu 25—30 la sută. In acest an, pe 15 hectare s-au făcut completări de goluri cu viță înrădăcinată. Această lucrare va continua potrivit planului pe alte 30 de hectare. Sarcina asumată prin plan e prea mică: 30 la sută goluri înseamnă pămînt muncit fără să producă în recoltă redusă cu 30 de procente.

Luîndu-se aceste măsuri, este sigur că gospodăria de stat Săcueni va putea răspunde în anii viitori cu cinste sarcinii ce-i revine, de a contribui din plin la aprovizionarea orașului Oradea, constituind totodată un valoros exemplu pentru unitățile agricole cooperatiste din împrejurimi.

ION DRINCU

GRAJD ECONOMIC

In numeroase unități agricole socialiste din regiunea Galați s-au experimentat cu succes construcția grajdurilor pentru animale din baloți de paie, cu acoperiș de trestie. Prețul de cost al acestor grajduri este cu mult mai mic (19.795 lei, față de cele construite din cărămidă care costă peste 220.000 lei).

In fotografie: noul grajd construit din baloți de paie, la gospodăria colectivă din satul Silistraru — regiunea Galați.

Foto: AURICA CONSTANTINESCU

Mărirea producției de lînă fină și semifină — sarcină importantă

(Urmare din pag. 1)

mintite mai sus nu vor putea fi traduse în fapt fără o îmbunătățire simțitoare a bazei furajere. Iată numai cîteva din măsurile ce se vor lua în această privință: îmbunătățirea pășunilor și fînețelor naturale, folosirea intensă a îngrășămintelor organice și chimice, efectuarea lucrărilor de desecări, defrișări de arborete, regenerarea pajiștilor slab productive, organizarea conveierului verde și a pășunatului sistematic, extinderea culturilor de plante furajere pentru siloz etc. La realizarea obiectivelor propuse, un rol hotărîtor pe lîngă aceste măsuri îl au acțiunile de cointeresare și stimulare a crescătorilor de animale.

INTREBARE: O contribuție însemnată la sporirea șeptelului ovin și a producției de lînă pot și trebuie s-o aducă lucrătorii și specialiștii din institutele de cercetări științifice, și învățămînt, din stațiunile experimentale zootehnice și fermele de elită. In ce direcție trebuie orientată activitatea științifică pentru ca aceasta să poată contribui din plin la dezvoltarea creșterii oilor în următorii ani?

RASPUNS: Socotesc necesar să arăt că pînă în prezent activitatea științifică a institutelor de specialitate a abordat numeroase probleme cu privire la îmbunătățirea creșterii oilor și în special a sporirii producției de lînă.

In această ordine de idei putem menționa ca meritorii rezultatele obținute de colectivele de cercetători în problema merinosului de Palas, a spăncii ameliorate, a țigăii de munte etc., ca nuclee ce pot servi și servesc cu succes în acțiunea de transformarea oilor cu lînă groasă în oi cu lînă fină și semifină.

Pentru realizarea producției de lînă necesară industriei textile, se impune însă ca lucrătorii și specialiștii din institute, din stațiuni experimentale, ferme de elită și ferme de selecție din Gostat, să se preocupe în viitor mai intens de problemele transformării oilor și de schimbarea structurii efectivului.

Cercetătorii și specialiștii în creșterea ovinelor trebuie să atace cu și mai mult curaj problema lărgirii ariei de creștere a oilor cu lînă fină și semifină și să cuprindă în aceasta, zone noi în special în regiunea subcarpatică și carpatică.

Realizările țărilor din lagărul socialist, îndeosebi ale Uniunii Sovietice, precum și experiența noastră, ne demonstrează că problema pătrunderii și stabilirii oilor cu lînă semifină și fină în zona muntoasă este întrutotul posibilă. Urmează numai ca în mod organizat, să se dezvolte și să se folosească pe deplin și rațional, nucleele existente în vederea extinderii și perfecționării lor. Astfel, țigaia de munte, ale cărei însușiri ne sînt cunoscute și pe care o găsim răspîndită în condiții specifice țurcanei (800—1.300 m. altitudine și 800—1.100 mm. precipitații) trebuie să capete în viitorii 3—4 ani o răspîndire mult mai mare, limitînd țurcana cît mai mult la vîrfurile munților.

Colectivele de cercetare care în tematica științifică urmăresc cu precădere acest obiectiv, trebuie sprijinite mai mult, în scopul rezolvării în timp scurt a problemei respective.

Aș dori să mai fac o observație. In acțiunea de transformare a oilor, de ameliorare sau de perfecționare a lor, trebuie să se aibă în vedere că cele mai economice tipuri productive de ovine sînt cele mixte, care se exploatează atît în direcția producției de lînă, cît și în privința producției de lapte și carne. Cercetările au stabilit că între producția de lapte, de lînă și greutatea corporală nu există nici o contradicție, dacă acestea se încadrează în limite proporționale.

Pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, este necesar ca eforturile lucrătorilor și specialiștilor din domeniul creșterii animalelor, să fie împletite cu participarea activă a maselor largi de crescători din unitățile agricole de stat, cooperatiste și sectorul individual.

Urmărind învățămintele consfătuirii de la Constanța

Păstrarea tineretului animal în gospodăria colectivă

Consfătuirea de la Constanța a avut un rol deosebit de important în viața colectiviștilor. Invățămintele ce s-au desprins și experiența împărtășită acolo a devenit un bun al fiecărui colectivist. De multe ori, cînd întrebi pe colectiviști cum au făcut un anumit lucru, îți răspund simplu și firesc:

— Așa cum s-a arătat la consfătuirea de la Constanța.

Cu aceste cuvinte, mi-a răspuns și ing. zootehnist al regiunii Constanța tov. Nicolae Ion la întrebarea: Pe ce căi s-a dezvoltat sectorul zootehnic în regiune.

Desigur că la consfătuire s-au arătat mai multe căi. Mă interesa însă în mod special cum și-au sporit gospodăriile colective efectivele de animale din prăsilă proprie, cu atît mai mult cu cît a fost vorba nu numai de o simplă creștere cantitativă ci și calitativă.

Din cele arătate de tov. ing. Nicolae Ion, în regiune sînt numeroase gospodării colective care după consfătuire și-au sporit simțitor efectivele de animale în special din prăsilă proprie. Ca exemple sînt gospodăriile din Pecineaga, Valea Seacă, 23 August, Palazu Mare, Mihail Kogălniceanu și altele. Pentru a vedea la fața locului cum s-a desfășurat munca, am ales gospodăria colectivă „Octombrie Roșu" din Mihail Kogălniceanu, raionul Tulcea.

Această gospodărie are un sector zootehnic format din 45 bovine, 1.382 oi, 109 porci, 300 gîște, 200 găini. Este adevărat că aceasta nu înseamnă mult, dar tot atît de adevărat este că, în prezent ea are mult mai multe animale decît aveau la începutul acestui an. Despre dezvoltarea creșterii animalelor mi-a vorbit inginera zootehnistă a gospodăriei, tovarășa Maria Petre.

— La noi, spunea ea, lucrurile sînt abia la început. Sectorul zootehnic este totuși în plină dezvoltare iar preocupările noastre se vor îndrepta în trei direcții: sporirea productivității animalelor de care dispunem, sporirea efectivului din prăsilă proprie, oprind numai produși, bine dezvoltați și care corespund scopului, obținerea de venituri cît mai mari printr-o valorificare rațională a produselor animale.

De ce pun colectiviștii din M. Kogălniceanu accentul pe sporirea efectivului din prăsilă proprie? Pentru că produșii obținuți fiind crescuți sub ochii lor, dau putința să fie cunoscuți precis din ce părinți provin și ce caracteristici au, cum să fie hrăniți și îngrijiți. Intr-adevăr, în creșterea animalelor, această problemă are o mare importanță. Tot la Mihail Kogălniceanu, în rîndul colectiviștilor, domnea părerea că toate acțiunile și măsurile luate în vederea îmbunătățirii cantitative și calitative a productivității rămîn fără rezultat, sau au efect slab, dacă animalul nu este de rasă. Se cuvine să facem o precizare. Erau unii colectiviști care credeau că pentru a obține producții mari și pentru ca produșii să corespundă scopului pentru care sînt crescuți, trebuie ca animalul respectiv să facă parte dintr-o rasă superioară. Practica a dovedit însă cu prisosință colectiviștilor din Mihail Kogălniceanu că mai curînd obțin produși buni din părinți mediocri printr-o hrănire rațională, îngrijire și adăpostire bună, decît din părinți valoroși rău hrăniți și îngrijiți.

Iată de ce, gospodăria s-a preocupat să aibă adăposturi trainice, igienice și furaje asigurate. Pentru efectivul de animale existent cele aproape 1.000 tone porumb însilozat și alte sute de tone de fînuri, pae, concentrate, sînt mai mult decît suficiente.

Să vedem acum cum stau lucrurile pe concret. Anul acesta, gospodăria a obținut din producție proprie 6 vițel și două vițele. Ce era de făcut în această situație? I-au oprit pe toți: vițelele pentru prăsilă, tăurașii i-au castrat, și pus la îngrășat, iar la greutatea de 100—150 kg. vor fi vînduți. Cu banii luați se vor cumpăra vaci. Vițelele s-au bucurat de îngrijire specială: li s-a prelungit regimul lactat pînă la 6 luni dîndu-li-se între timp uruieli și fînuri de calitate superioară, grajdul în care sînt ținute în permanență este curățat, aerisit, așternutul schimbat. Fiecare exemplar a fost supravegheat și controlat pentru a se putea corecta la timp lipsurile în creștere. Astfel, s-a ajuns la produși de toată frumusețea. In sectorul porcin lucrurile stau la fel. In primăvară gospodăria avea 6 scroafe, iar acum are 13 (bineînțeles că cele 7 provin din prăsilă proprie) și toate și-au dovedit capacitatea de a făta și înțărca mulți purcei. La fătările din primăvară s-au obținut 98 purcei din care 44 scrofițe și 54 vieruși. Toate scrofițele au fost oprite pentru prăsilă, dar nu toate pentru nevoile gospodăriei. Gospodăria va opri doar o parte, iar restul vor fi crescute și vîndute altor gospodării colective ca material de reproducție. Vierușii vor fi castrați și îngrășați, apoi vînduți.

In primăvară, din prăsilă proprie s-a adăugat turmei de oi 281 capete, ajungîndu-se astfel la 1.382 oi țigăi și stogoșe.

Urmînd indicațiile recentei plenare a C.C. al P.M.R. colectiviștii se străduiesc să mărească turma de oi de la 2.200 capete în care să predomine oile cu lînă fină și semifină. Ei aveau deja în plan să țigaizeze turma, apoi să meargă spre spancizare. De aceea, au cumpărat berbecii spancă și merinos cu care în toamnă au aplicat monta dirijată a oilor, ceea ce a făcut ca procentul de oi pline să fie foarte bun. De pe acum gospodăria a luat măsuri ca în primăvară să nu fie sacrificați decît mieii care nu corespund și oile bătrîne stogoșe.

Ing. FLORICA PLOPEANU

Cînd furajele sînt scumpe...

Cîteva constatări din sectorul zootehnic al gospodăriei de stat Ioșia, regiunea Oradea

Gospodăria de stat Ioșia din regiunea Oradea are un pronunțat caracter zootehnic. Ferma de taurine a gospodăriei cuprinde în prezent 142 de vaci de lapte, 46 de boi puși la îngrășat și 178 de capete de tineret. De asemenea, în gospodărie sînt crescuți 24.313 de porci (din care 553 de scroafe și scrofițe, 7.824 de porci puși la îngrășat și 15.936 de capete tineret de la 2 luni la 6 luni). Mai trebuie subliniat că gospodăria are și o turmă de peste 800 de oi și 6.694 de păsări, dintre care 963 de găini adulte.

Analizînd rezultatele obținute aci în anul 1958, se poate constata că planul de producție a fost realizat la majoritatea fermelor. Astfel, în sectorul porcin la tineretul de la 2-6 luni, datorită și rulajului mai mare decît cel planificat, față de planul de 17.000 de bucăți s-a realizat 20.000, iar la creșterea în greutate față de planul de 277 de tone s-a realizat 541 de tone; la lapte de vacă, față de prevederile planului de 2.971 de hl de la 142 de vaci, s-a realizat pînă la 1 decembrie 3.535 de hl; la lînă, față de planul de 6.920 de kg. s-a realizat 9.212 de kg. (aproape 7 kg. pe cap de oaie); de asemenea prevederile planului au fost depășite cu 322 de capete la miei; din planul de 171.000 de ouă, pînă acum s-au obținut 116.000.

Cînd cercetezi însă cu ce preț de cost s-au obținut aceste produse, zîmbetul de mulțumire cu care ai urmărit cifrele planului de producție începe să ți se destrame, încetul cu încetul. Aceasta deoarece în general, acest cost este cu mult mai mare decît cel planificat.

Este drept că la cîteva produse, datorită grijii muncitorilor pentru asigurarea curățeniei și hrănirii economice și la vreme, s-au realizat unele scăderi ale prețului de cost. De exemplu, la lîna de la batali, față de planul de 46,09 lei per kilogram s-a realizat 45,92 lei; la cei 8000 pui obținuți la incubatorul gospodăriei, față de planul de 2,30 lei bucata s-a realizat 1,34 lei bucata. La celelalte produse însă, situația prețului de cost diferă de cea de mai sus, cu mult. Astfel, fiecare litru de lapte obținut a costat 1,45 lei față de 1,07 lei, cît era planificat; fiecare kilogram (greutate vie) de bovine a costat 6,05 lei față de planul de 5,49 lei, fiecare kilogram, spor de greutate vie la porcine a costat 9,08 lei față de 7,19 lei; fiecare kilogram de lînă a costat 41,17 lei față de 21,91 lei, fiecare ou de găină a costat 1,21 lei față de 0,55 lei.

Este de la sine înțeles, că pentru a se obține rezultate bune în ce privește scăderea prețului de cost într-o astfel de gospodărie, este necesar în primul rînd, să se acorde atenția necesară asigurării condițiilor de adăpostire a animalelor și păsărilor, ca și furajelor de care acestea au nevoie.

Puținele construcții ridicate în acest an — un saivan și un grajd pentru vaci, n-au putut influența în mod negativ asupra prețului de cost, deoarece aci lucrările s-au încadrat, în baremuri dintre cele mai economice.

Atunci ce a putut influența prețul de cost al produselor din sectorul zootehnic, încît el este în general depășit? In gospodărie sînt numeroși crescători de animale și de păsări vrednici și pricepuți care ar putea să obțină pe lîngă o producție sporită și un preț de cost redus, dacă li s-ar pune la dispoziție furaje produse în gospodărie, la un preț de cost redus. Dar în acest an, pe de o parte nu s-au asigurat în gospodărie nutrețurile necesare hrănirii animalelor și păsărilor, iar pe de altă parte aceste furaje au costat mai mult decît fusese prevăzut.

Spre exemplu, de pe cele 150 de hectare cultivate cu porumb boabe, s-a obținut o producție mai bună decît cea planificată: în loc de 3.800 de kg de boabe la hectar, s-a realizat 4.487 de kg. Ce folos însă dacă prețul de cost este și aci depășit cu 0,15 lei per kilogram. O situație asemănătoare întîlnim și la ovăzul cultivat pe 23 hectare, la sfecla furajeră cultivată pe 13 hectare, la producția de borceag, porumb masă verde, fînețe naturale etc. Și la aceste furaje prețul de cost a fost depășit.

La creșterea prețului de cost al furajelor — și deci al produselor de origină animală au contribuit însă direct și alți factori: gospodăria de stat Ioșia neputînd acoperi din producție proprie decît cel mult 15 la sută din nevoile de furaje, a fost nevoită să achiziționeze 8.673 de tone de porumb din regiunile Iași și Constanța. Pentru a adăposti aceste mari cantități de porumb din care a și primit 4.500 de tone — gospodăria a trebuit să construiască numeroase pătule pentru care a cheltuit pînă în prezent 600.000 de lei. E ușor de înțeles că deplasările delegaților în cele 2 regiuni atît de depărtate de Oradea, transportul porumbului, construirea pătulelor etc. au costat sume mari de bani, care încarcă prețul de cost. Dar mai există și alte lucruri care contribuie la scumpirea produselor din acest sector: porumbul adus, din lipsă de pătule suficiente, stă zile de-a rîndul pe rampele gărilor în bătaia ploii și zăpezii. El este acum umed și firește, fiind dat spre consum porcilor și păsărilor, nu are la aceeași cantitate valoarea nutritivă a porumbului bine uscat. Nu e de mirare deci că sporul de greutate, de pildă, la porcii puși la îngrășat și la tineret, ca și la păsări, este mai mic decît cel așteptat.

Concluzia ce se impune față de această situație e cît se poate de limpede: Așa cum mi-au arătat și tovarășii din cadrul Trustului Gostat Oradea cu care am discutat cele de mai sus, se impune ca în anul viitor, gospodăria de stat Ioșia (ca și celelalte gospodării specializate de-acum în creșterea animalelor și păsărilor) să cultive pe cele 1.315 de hectare arabile îndeosebi furaje. In felul acesta, furajele necesare gospodăriei nu vor mai trebui aduse de la mari depărtări, iar prețul de cost va putea fi redus sub cel planificat.

I. ALEXANDRU

DIN UNIUNEA SOVIETICA

ACTUALITĂȚI colhoznice

Oamenii muncii de pe întreg cuprinsul Țării Sovietice discută cu multă însuflețire cifrele de control ale planului de șapte ani de dezvoltare a economiei naționale a țării. Iată, în fotografia de mai sus, un grup de colhoznici din artelul agricol „Rahmanov" (Azerbaidjan) citind și discutînd despre cifrele de control ale planului de șapte ani.

Galeria de tablouri a colhozului

În colhozul „Prietenia dintre popoare" din raionul Krasnogvardeiski (Crimeea) s-a deschis o galerie permanentă de tablouri, dar oferit de pictorii din regiune.

Aici sînt expuse 70 de picturi, gravuri și sculpturi, înfățișînd portrete ale Eroilor Muncii Socialiste și ale colhoznicilor fruntași din regiune, cum și felurite peisaje din Crimeea. Colhoznicii vizitează cu mult interes galeria de tablouri.

Consiliul de conducere al colhozului a hotărît să organizeze un studio de pictură. La rîndul lor, pictorii din regiune s-au angajat să îmbogățească galeria colhozului cu noi lucrări, care vor oglindi munca eroică a țărănimii colhoznice.

La clubul colhozului

Colhoznicii din artelul agricol „Rossia", regiunea Moscova, frecventează seară de seară clubul din satul Ateptevo. Aici se organizează consfătuiri pentru schimbul de experiență, rulează diferite filme și funcționează un cerc dramatic, unul de dansuri și unul sportiv.

Activiștii clubului organizează discuții la ferme și în brigăzi și scriu foi volante. La club apare cu regularitate gazeta de perete „Pentru o recoltă bogată", care înfățișează diferite aspecte din viața colhozului.

Zece mii de case noi

În regiunea Voronej se construiesc multe case noi în satele colhozurilor. În primele zece luni ale anului în curs s-au construit în satele din regiune zece mii de case pentru colhoznici. Ritmul construcțiilor este deosebit de intens în raioanele Nijnedevițki, Semilukski și Talovski.

Casele se construiesc din materiale locale — cărămidă și piatră. În raioanele Pavlovski, Podgorenski și în alte raioane se folosește pentru acoperișuri țigla fabricată de întreprinderile locale.

De regulă, casele noi, construite după proiecte tip, se compun din două-trei camere și au o terasă.

În atelierul de croitorie

Atelierul de croitorie al colhozului „Timireazev" din raionul Gorodețki, regiunea Gorki, are o existență de aproape douăzeci de ani. La început a fost un mic atelier, cu un singur croitor. Azi lucrează aici cinci croitori calificați, care nu mai prididesc să execute comenzile numeroase ale colhoznicilor.

În preajma celei de-a 41-a aniversări a Marelui Octombrie, atelierul de croitorie al colhozului „Timireazev" a executat peste 100 de costume bărbătești, rochii, paltoane și pardesie. În cursul anului s-au executat aici peste 300 de comenzi din cele mai felurite.

Este interesant de arătat că colhoznicii plătesc comenzile respective cu zilele-muncă prestate în colhoz, completate cu unele sume mici plătite în numerar. Astfel, confecționarea unui palton costă 5 zile-muncă și 20 ruble în numerar, ceea ce înseamnă, socotind în bani, cam 200 de ruble. Acest sistem de plată constituie o înlesnire mult apreciată de colhoznici.

DIN R. P. UNGARA

CEI DIN BESNYŐ

Plecat din Budapesta, călătorul nu avea de făcut decît 40—50 kilometri spre sud-vest pentru a ajunge la Besnyő, țara mizeriei...

Pe aceste imense suprafețe de teren, proprietate a conților, baronilor și mînăstirilor, țăranul nu se bucura de nici un drept. Relațiile dintre stăpîn și cei care-i munceau pămîntul erau moștenite de-a dreptul din evul mediu. Bordeiele argaților erau de o sută de ori mai nenorocite decît grajdurile vitelor, munca începea din zori și se termina odată cu venirea nopții.

— Stăpînii se asemănau unii cu alții ca două picături de apă — spune Marton Tiszóczky, un țăran de aproape 60 de ani. Am cutreierat toate regiunile țării în acea vreme și mă pricep. Niciodată n-am putut să scap de mizerie, niciodată n-am mîncat pe săturate.

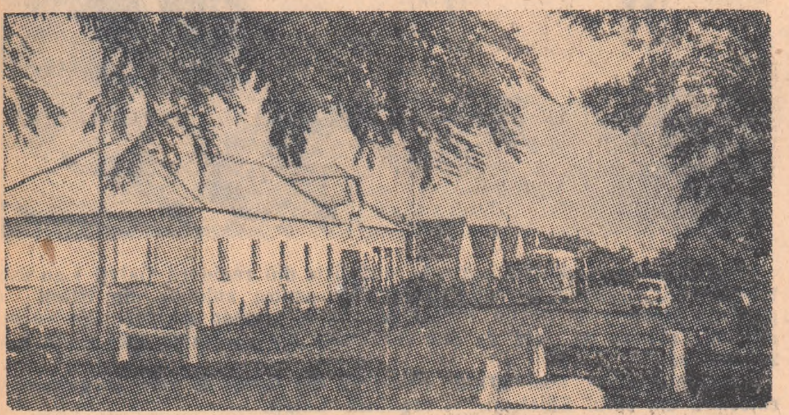
„Oamenii pustei" cum sînt numiți cei din Besnyő, au scuturat jugul mizeriei în momentul reformei agrare, atunci cînd au înfipt primele cazmale pe moșia contelui. Treisprezece ani s-au scurs din acea zi. Anii de luptă, anii de muncă au trecut și peste cei din Besnyő și peste pustă. Viața lui Tiszóczky, a lui Ianos Farkaș, Istvan Szalai, Bertalan Vincze și a altora s-a schimbat din temelii. Regimul democrat popular le-a dat posibilitatea să-și construiască case noi, spațioase, să-și cumpere mobilă trainică și aparate de radio, să se bucure de îngrijire medicală, să-și trimită copiii la școlile cele mai înalte, într-un cuvînt să-și cîștige demnitatea de om.

Cele 340 de familii din Besnyő sînt înscrise în cooperativa agricolă care poartă numele de „Imre Sallai". Avutul obștesc al cooperativei era de 7.285.000 forinți în anul 1956. În 1957 el a trecut de 8 milioane și jumătate iar în acest an a ajuns la 10 milioane. Această rapidă creștere constituie cel mai sigur indiciu că drumul pe care merg cooperatorii duce spre belșug.

Plantațiile noi de vie, grajdurile nou construite, rapida creștere a șeptelului, tractorul universal cumpărat de curînd, iată numai cîteva fapte care dovedesc că între trecut și prezent este o distanță ca de la cer la pămînt.

Înainte vreme, administratorul contelui spunea celor din Besnyő:

— „Sînteți niște incapabili". Cei treisprezece ani care au trecut de atunci, au arătat de ce anume sînt capabili oamenii liberi cînd își unesc eforturile.

Besnyő astăzi. In prim plan, clădirea căminului cultural, după care urmează noile case ale cooperatorilor.

Ce a arătat ultima sesiune N.A.T.O.

După cum se știe între 16—18 decembrie a avut loc la Paris sesiunea Consiliului N.A.T.O. care trebuia, potrivit planurilor politice ale S.U.A., să obțină o intensificare a cursei înarmărilor, grăbirea amplasării în Europa a bazelor pentru armele nucleare și armele rachetă, accelerarea înarmării Germaniei occidentale prin anularea acelor restricții care obligau Germania occidentală să nu producă o serie de arme moderne, între care și arma atomică. Și ca de obicei, pentru a se justifica în fața opiniei publice mondiale, participanții la sesiune au reluat din nou vechile și răsuflatele pălăvrăgeli despre așa zisa „primejdie a comunismului", sau „pericolul de agresiune" din partea Uniunii Sovietice, deși întreaga omenire luase cunoștință de noile propuneri concrete ale guvernului sovietic avînd drept scop destinderea încordării în Europa și îmbunătățirea relațiilor între țările membre ale blocului N.A.T.O. și cele din organizația Tratatului de la Varșovia.

Lipsiți de dorința realizării unei înțelegeri între cele două organizații, membrii Consiliului Atlanticului de Nord au respins propunerile sovietice în problema Berlinului fără a le analiza fondul. Ultima sesiune a N.A.T.O. a arătat de asemenea serioasele divergențe economice care macină cele 6 țări vest-europene (Germania occidentală, Franța, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg) participante la „piața comună" și celelalte 11 țări vest-europene în frunte cu Anglia și statele scandinave, care cer ca avantajele economice ale „pieței comune" să fie extinse asupra tuturor statelor Europei occidentale.

In această problemă diplomații occidentali au cheltuit multă energie sfîrșind prin a se amenința reciproc. Astfel, ministrul englez al Comerțului, Eccles, a amenințat fățiș Franța cu aplicarea de „sancțiuni economice", iar ministrul de externe francez, Couve de Murville a ripostat prompt că nu va duce tratative „sub amenințare".

Pentru salvarea aparențelor și pentru evitarea unei rupturi definitive între participanții la tratative s-a adoptat hotărîrea ca ședințele Consiliului O.E.C.E. să fie reluate la 15 ianuarie 1959.

Cererea comandamentului N.A.T.O. adresată tuturor țărilor participante de a-și spori eforturile militare astfel încît comandamentul N.A.T.O. să dispună de 30 de divizii, de baze pentru arma nucleară și arma rachetă, de depozite de proiectile atomice etc., a provocat o serioasă neliniște în rîndurile reprezentanților cîtorva țări membre ale N.A.T.O., care și-au exprimat de altfel nemulțumirea față de aceste eforturi progresive la care sînt solicitate la fiecare sesiune.

Comunicatul dat publicității după terminarea sesiunii, sumar redactat, arată cît de „serios" se gîndesc membrii blocului N.A.T.O. să contribuie la „rezolvarea justă a problemelor politice" dintre Răsărit și Apus cînd resping propunerile sovietice cu privire la Berlin, dar fac apel la membrii blocului „să nu-și micșoreze eforturile" și să continue planul de pregătiri militare.

Bogată în divergențe între participanți, recenta sesiune N.A.T.O. a dat la iveală încă odată contradicțiile, reale care macină acest putred organism militar.

Cînd noul Wehrmacht n-are... spațiu

Cu prilejul sesiunii N.A.T.O. reprezentanții cercurilor militare vestgermane și-au luat plini de rîvnă angajamentul de a spori pînă în 1961 efectivele noului Wehrmacht și de a contribui la efectivele N.A.T.O. cu încă 2 divizii de infanterie și cu încă 12 escadrile de avioane militare.

Ziarul vest-german „Mittel Bayerische Zeitung" care apare la Regensburg a publicat de curînd o știre în care se arată că ministrul Apărării al R. F. Germane intenționează să organizeze mari manevre militare în țările N.A.T.O., învecinate cu Germania occidentală, printre altele și pe teritoriul Franței. Iar pentru ca partenerii blocului să nu intre în panică se aduc și argumente cît se poate de... întemeiate și liniștitoare pentru aceștia. Astfel, se arată că „nevoia crescîndă a Bundeswehrului de platouri de exerciții, nu mai poate fi satisfăcută în Republica Federală". Căci după cum susține același ziar, ultimele mari manevre motomecanizate ale Bundeswehrului au arătat că în Germania occidentală nu mai ajung locurile pentru efectuarea de exerciții militare „de mare amploare".

După cum se vede, deocamdată militariștii vest-germani cer partenerilor lor din blocul N.A.T.O. numai ceva spațiu pentru „exerciții militare de mare amploare". Dar cine le garantează acestora că vecinii lor vestgermani nu vor avea în curînd și alte nevoi... vitale? Bunăoară, să-și instaleze tot din lipsă de spațiu garnizoanele lor militare undeva în Belgia, Franța, Olanda, Italia? Căci s-a mai întîmplat o dată așa ceva și nu a trecut prea mult timp de atunci.

L. C.

R. D. VIETNAM

Școala superioară de agricultură și silvicultură

Creată în 1956, Școala superioară de agricultură și silvicultură se situează printre primele cinci instituții de învățămînt științific și tehnic superior din Republica Democrată Vietnam. Timp de patru ani studenții de aici urmează cursurile facultăților de agronomie, zootehnie și medicină veterinară, silvicultură și mecanizare agricolă. Fiecare din aceste facultăți dispune de săli spațioase, laboratoare și terenuri experimentale. Facultatea de mecanizare agricolă are în plus la dispoziție un parc cu diferite mașini agricole și tractoare.

Educația politică și ideologică bazată pe studiul marxism-leninismului — în strînsă legătură cu realitățile revoluției vietnameze — constituie piatra unghiulară a întregului învățămînt tehnic și științific. Rusa și chineza sînt cele două limbi străine obligatorii. Corpul didactic numără în rîndurile sale cele mai bune cadre științifice și tehnice ale țării. Trebuie de asemenea menționate conferințele științifice ținute de savanții din țările de democrație populară sosiți în vizită la Hanoi.

Programul de studii al facultăților este stabilit după programele institutelor similare din U.R.S.S. și R. P. Chineză, adaptate bineînțeles condițiilor actuale ale agriculturii și silviculturii vietnameze. Echipamentul științific al diferitelor laboratoare provin din R.P. Chineză, Uniunea Sovietică, R. Cehoslovacă. De asemenea, tractoare sovietice, romînești și cehoslovace lucrează pe cîmpurile de culturi experimentale ale facultăților.

Școala superioară de agricultură și silvicultură numără actualmente 630 studenți. Numărul studentelor, deși încă mic — cincizeci — este totuși semnificativ, dacă se ține seama de nivelul cultural al femeilor dintr-o țară de curînd eliberată, avînd în urmă ani îndelungați de feudalism și colonialism. Numeroase minorități naționale sînt de asemenea, reprezentate aci. In sfîrșit, o altă trăsătură caracteristică este procentajul relativ ridicat (peste 60 la sută) al fiilor de muncitori, țărani și cadre revoluționare.

Cît privește metodele de învățămînt, ele au dus — după experiența primilor doi ani — la rezultate din ce în ce mai încurajatoare. O mare atenție se acordă practicii în producție a studenților. Din 30 de ore de studiu pe săptămînă, studenții sînt obligați să participe 10 ore direct la muncă în producție. Noțiunile învățate în facultate sînt zilnic verificate și completate prin munca în ferme și pe ogoare. Restul de 20 ore sînt consacrate cursurilor, conferințelor și cercetărilor de laborator. Pentru a lega și mai strîns studenții de țărănimea muncitoare, pentru a-i ajuta pe aceștia din urmă în producție, studenții sînt obligați să lucreze în vacanță timp de o lună sau două la sate. Școala superioară de agricultură și silvicultură se preocupă în egală măsură și de celelalte activități ale studenților: educație fizică, grupări artistice, literare etc. Toate acestea contribuie împreună cu învățămîntul științific și tehnic la formarea de buni cetățeni și buni tehnicieni, capabili să participe cu entuziasm la construirea socialismului în R. D. Vietnam.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Activitatea sportivă în raionul Slobozia

Rezultate pozitive și... fapte negative

Cu prilejul desfășurării diferitelor competiții de masă și campionate cu caracter republican, la loc de cinste au figurat în ultimul timp și numele unor echipe sportive sătești din raionul Slobozia. Mare parte din componenții acestor formații, deși au pășit de curînd pe terenurile de sport, și-au atras simpatia spectatorilor și a oamenilor de specialitate, prin frumoasa lor comportare ca și prin rezultatele remarcabile obținute în întrecerile sportive. S-au făcut remarcate îndeosebi echipele colectivului sportiv „Spicul" de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Căzănești. Echipa de handbal feminin este cîștigătoarea „Cupei Regiunii București", echipa de fotbal deține un loc fruntaș în campionatul raional, iar echipa de fotbal pitici s-a clasat pe locul 2 în campionatul regional. Mai putem menționa apoi echipele colectivelor sportive: Munca I.C.Z. Slobozia, Recolta G.A.C. Buiești, Energia S.M.T. Andrășești, Voința G.A.S. Cazănești, etc., ai căror membri practică cu multă tragere de inimă fotbalul, handbalul, șahul, voleiul și tenisul de masă.

Privind însă în ansamblu activitatea sportivă din raionul Slobozia, putem spune că în ultima vreme a cunoscut o dezvoltare însemnată. Numărul tinerilor care participă la competițiile organizate pe plan local este în continuă creștere și în prezent în acest raion sînt 32 de colective sportive. Parte dintre acestea — unele le-am pomenit mai sus — duc o activitate mai intensă și se preocupă de înscrierea de noi membri în U.C.F.S.

Mai sînt unele colective sportive care duc însă o activitate sporadică, neorganizată. Concursul „Cel mai bun sportiv din 10" ca și campionatele de casă se desfășoară aci sub nivelul posibilităților existente, iar „Concursul bilanț" inițiat de U.C.F.S. pentru stimularea activității colectivelor sportive sătești, nu s-a bucurat de o largă popularizare. De asemenea, în unele comune, cum sînt: Nicolești, Constantin Brîncoveanu, Ciulnița, Viișoara și Bordușelu, deși există activitate sportivă, în schimb nu s-au organizat colective sportive. Aceasta se datorește faptului că membrii consiliului de conducere al U.C.F.S.-ului raional, nu țin o strînsă legătură cu colectivele sportive și se deplasează foarte puțin pe teren pentru a organiza și întări activitatea sportivă în comunele menționate mai sus. De aceea și numărul membrilor înscriși în U.C.F.S. — 4.300 — este mic față de posibilitățile existente în acest raion.

Analizînd recent aceste lipsuri, comitetul de partid din raionul Slobozia, a hotărît să se formeze brigăzi compuse din membri de partid, din tineri utemiști și din activiști sportivi care s-au deplasat pe teren pentru a organiza și întări activitatea, sportivă din comunele și satele raionului. Această acțiune va constitui un sprijin efectiv pentru colectivele sportive care se pregătesc în prezent pentru concursurile sportive din cadrul Spartachiadei de Iarnă a tineretului. Dar, despre aceasta vom reveni.

M. LER

Note de călătorie (II)

Vizitînd cîteva unități agricole socialiste din R. P. Mongolă

După alți peste 100 km. parcurși pe șoseaua care se încovoaie greoi — obosită parcă după atîtea și atîtea clinuri de munți, cotești alături printre lanuri de grîu, date în pîrgă la data de 10 octombrie, care au răsărit brusc ca din pămînt. Sîntem pe teritoriul gospodăriei agricole de stat Jargalamt. In partea cealaltă a drumului, o combină taie de zor într-un lan de porumb — negru ca păcura — dar căruia abia i-au dat pănușile. „Este cultura noastră experimentală de porumb (al 3-lea an de cultură) dar pe care nu-l putem utiliza decît pentru siloz, mi se spune. Precum vedeți nu ajunge decît să „arunce" măturile". După încă o jumătate de oră de mers pe teritoriul gospodăriei, ajungem la sediul ei, care ne apare ca un adevărat sat.

Pe directorul gospodăriei, plecat pentru un schimb de experiență în Siberia orientală nu l-am putut cunoaște. Sîntem prezentați însă inginerului șef al unității, zootehnistul Jalzavit Camdînsuren. Oboseala drumului este compensată de odihna plăcută din camera de oaspeți, unde la o ceașcă de cumîs începem să facem cunoștință cu istoricul unității.

Este primul sovhoz al Mongoliei socialiste înființat la 25 octombrie 1927. „Dacă soseați mai tîrziu cu 2 săptămîni, erați oaspetele nostru la praznicul celei de-a 30-a aniversări" mi se spune. Avînd o impresionantă putere economică, sovhozul dă anual statului cîteva milioane de tugrici venit net. Suprafața totală a gospodăriei 197.000 ha., dintre care cultivate 11.000 ha. Principalele culturi: grîul 6.000 ha. cu o producție medie de 1.000—1.200 kg. la ha., orzul, ovăzul — toate soiuri de primăvară. Porumbul, folosit numai pentru siloz, dă o recoltă de circa 8.000—12.000 kg. masă verde la ha.

După cum și structura terenului o arată însă, principala ramură de venit o constituie zootehnia. Speciile crescute sînt reprezentate numeric astfel: 1.600 capete cabaline, 2.000 bovine, 600 porcine, 22.000 ovine și 10.000 păsări.

În afara acestora, se găsește o crescătorie de vulpi argintii și 250 iepuri de casă.

La toate speciile existente se fac lucrări de selecție și încrucișare în scopul îmbunătățirii productivității raselor locale.

La taurine circa 50 la sută din efectivul de vaci mongole este reprezentat de metișii, dintre acestea și rasa cazahă cu capul alb. Producția de lapte la metiși este în jur de 1.700 litri cu variații de la 800—2.400 litri. S-a trecut de la creșterea primitivă, extensivă la metodele de creștere modernă.

Cînd am ajuns la ferma de cai era tocmai ora cînd se făcea mulgerea iepelor. Spectacol unic pentru european, el te duce în mod nemijlocit la întrebarea: „dar pentru ce?". „Din el se fabrică cumîsul, băutură răcoritoare pe care o beți la noi". Producția unei iepe atinge în medie cifra de 400 litri lapte într-o lactație, iar zilnic 3—4 litri.

O puternică impresie ne-a lăsat-o exemplarele de cai Prjevalski întrebuințat pentru încrucișări cu calul mongol. Tot atîta interes trezește și specia Hemionului (Culanul) care se găsește în captivitate la aceeași fermă. Practicarea încrucișărilor între trăpaș și calul mongol, are ca scop îmbunătățirea materialului autohton.

La ferma de oi, impropriu denumită astfel, deoarece cele 22.000 de oi sînt dispersate în turme ce se repartizează în stîne unele la 80 km. depărtare de centrul gospodăriei, am văzut materialul metis rezultat din încrucișările dintre oaia mongolă și țigae. Rezultatul? Destul de promițător: Producția medie de lînă se ridică de la 1,2 kg. la 2,5 kg. la oi și 3,5 kg. la berbeci, în plus lîna se îmbunătățește mult calitativ. Și aceasta numai după 5 ani de metisare. Dacă se are în vedere că circa 45 la sută din efectivul ovin este transformat, nu este de loc puțin. „Peste metișii rezultați din încrucișarea rasei țigae cu oaia mongolă, vom băga berbeci Merinos Altai", îmi spune zootehnistul.

In drum spre ferma de păsări, aflu că efectivul de păsări al fermei, totalizează procentual aproape o treime din totalul păsărilor din țară. Explicația — este dată de faptul că culturile cerealiere din țară nu sînt așa de dezvoltate (totalul suprafeței cultivate în R. P. Mongolă este de numai 110.000 ha). Păsările crescute aci aparțin rasei Leghorn, avînd o producție medie de 170 ouă anual.

La ferma de porci, am luat cunoștință de lucrările duse pentru crearea unui porc adaptat condițiilor locale, cu foarte mult sînge de Marele Alb. E prolific, avînd 10—12 purcei la o fătare, cu o bună capacitate de dezvoltare și valorificare a hranei.

Despre tehnicitatea gospodăriei ne vorbesc cele 21 camioane 60 de tractoare, 40 de combine, peste 100 de mașini de semănat etc. Iar practic, nici o muncă agricolă nu se face manual, toate procesele de muncă din agricultură fiind mecanizate. Aratul, păzitor de vite al feudalului de pînă ieri, mînuiește astăzi cu toată priceperea mașini noi, complicate care ușurează munca atîtor confrați de ai săi.

Despre condițiile de viață ale oamenilor ce muncesc într-o astfel de unitate, mi-au vorbit faptele însăși. Vizita făcută în iurta ciobanului Cimit Dorci, a fost cît se poate de exemplificativă. In fața iurtei, ședea o motocicletă. Citind pe fața mea o întrebare Cimit mi-a răspuns: „Este a fiului meu, elev la școala medie". I-am cumpărat-o vara aceasta. Și nu mi a fost de loc greu deoarece cîștig în medie 500 tugrici pe lună". In gospodărie funcționează o școală elementară de 7 ani, grădinița de copii și o școală de ucenici pe lîngă atelierul mecanic al gospodăriei.

După două zile petrecute între prieteni, timp în care curiozitatea ne-a fost satisfăcută din plin cu lucruri noi și interesante, ne pregătim să părăsim gospodăria.

★

Seara dinaintea plecării ne găsește adunați în jurul unei mese de la care nu lipsește surpriza. Zootehnistul Jamdîm-Suren care cu un an înainte a vizitat țara noastră, dăduse indicații pentru prepararea unei mămăliguțe cu brînză și unt, după rețeta învățată la gospodăria agricolă colectivă Palazu Mare.

A doua zi răsăritul soarelui ne găsește traversînd apa cristalină a rîului Orhon, în drum spre o altă unitate socialistă a agriculturii Mongole — Tajan-Talgai.

Ing. DUICA SMARAND

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal, Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".